

Friedrich-Wilhelms-Gymnasium

zu

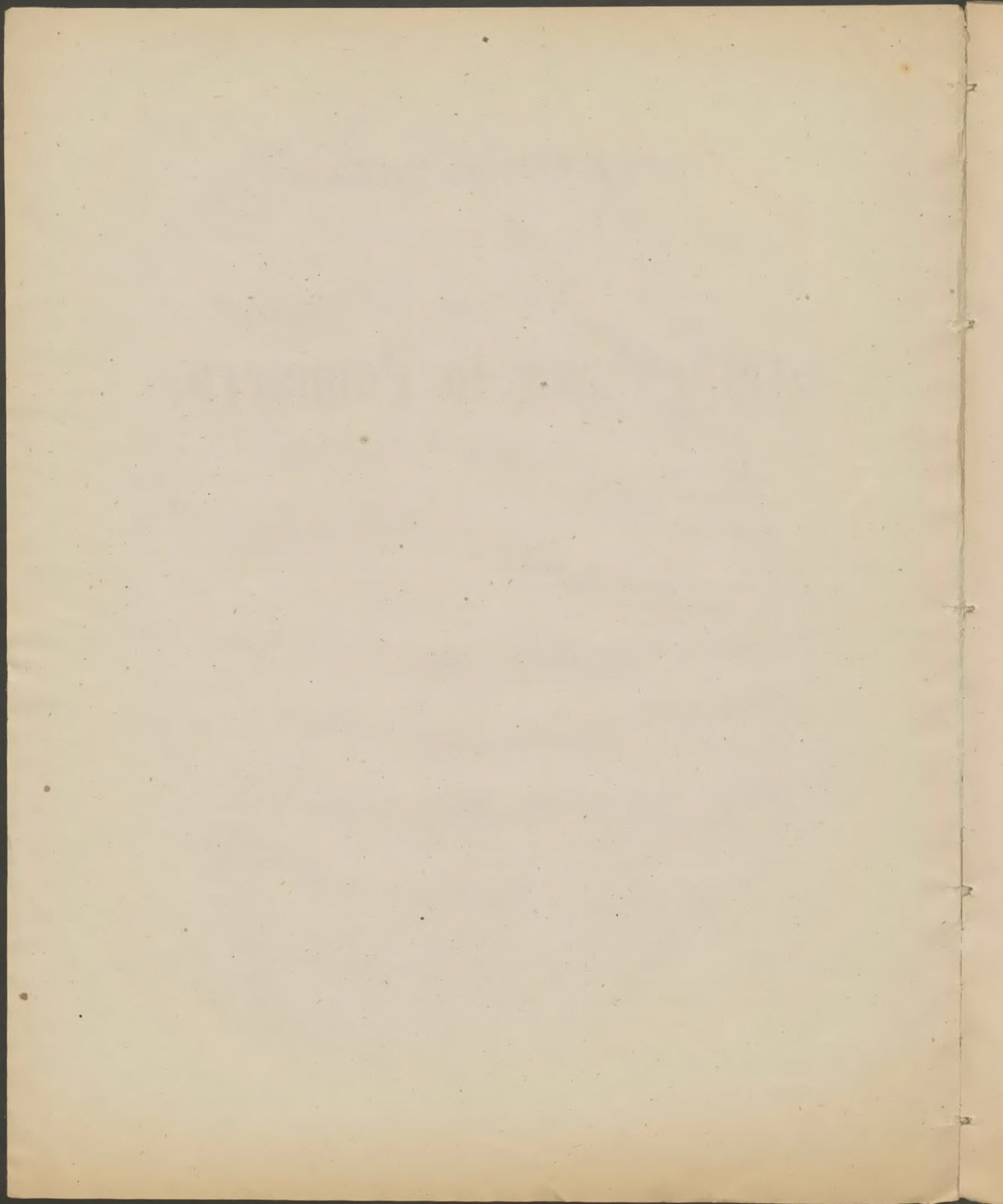
Greiffenberg in Pommern.

XXIII.

Ostern 1875.

- INHALT: 1. Supplementi in lexicon Aeschyleum a Dindorfii compositum specimen, edidit L. Schmidt.
2. Schulnachrichten, vom Director.

Gedruckt bei C. Lemcke in Greiffenberg i. Pomm.

Lectori salutem.

De lexici Aeschylei a Dindorfio compositi fasciculo primo quid mihi videretur quum in ephemeridibus gymn. Berolinensibus sub anni praeteriti finem pag. 893—909 exponerem, sub litera A ducentas fere coniecturas me reperisse significavi partim magis memoratu dignas quam nonnullas ex earum numero quas Dindorfius a se ipso exco- gitatas lexico suo inseruit. Id ne temere iactasse videar, oblata hac scribendi oppor- tunitate lubet supplementi in lexicon Dindorfianum specimen hominum doctorum iu- dicio committere. Quod si opella mea hominibus harum rerum peritis probata fuerit et appendix a Dindorfio promissa quid reliquum fecerit, ne oleum et operam perdidisse videar, has plagulas aliquando ad iusti libelli ambitum auctum iri spero. Ceterum hoc loco non possum non Wecklinii eximiam laudare diligentiam, qui (in Leutschii Philologi vol. XXXIV, fasc. II) quaecunque ab hominibus doctis inde ab anno 1859 usque ad annum 1871 in ephemeridibus temptata sunt coniecturis uno conspectu exhibenda curavit. Quam quidem coniecturarum tabellam nisi absoluto iam meo opere inspicere mihi contigisset, novo aliquo huic supplemento supplementulo opus futurum fuisse haud diffiteor.

Scripsi Gryphomontii VI ante Cal. Jan. anno MDCCCLXXIV.

Supplementi in lexicon Aeschyleum a Dindorfii compositum specimen.

Edidit L. Schmidt.

A.

³A horroris significatio. Ante Agamemnonis v. 1090 in Mediceo legitur $\tilde{\alpha} \tilde{\alpha}$, quod Keckius in ipsum versum recepit scribendo *πολλὰ συνίστιο³ᾶ*. Eandem medicinam ad- hibendam censuit Suppl. versui 1064 *δυσάνορ³ᾶ* pro *δυσάνορα*.

Ἄβροβάτης delicate incedens coni. Oberdickius (Zeitschr. für oesterr. Gymn. 1874 fascic. IV, p. 244) Pers. 923 *ἄβροβάται γάρ πολλοὶ φῶτες . . . ἐξέφθινται*. Libri *ἀγδαβάται γάρ*.

Ἀγάλλειν celebrare coni. Paleius (Journal of philol. 1868, p. 78) Suppl. 1019 *ἄσινάνακτας μάκαρας θεοὺς ἀγαλοῦντες*. Libri *γανάεντες*.

Ἄγαν nimis. Coniectura inseruit Hermannus Suppl. 750 *δολόφρονες δ' ἄγαν καὶ δολομήγιδες*. In antistropha legitur *περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρω μένει* Sept. 982 Weilius coniecit *ᾤλεσε δῆτ' ἄγαν*. Libri *ἀπόλεσεν δῆτα*. Coni. Lud. Schmidtus (in ephemer. gymn. Berolin 1859 p. 642) Sept. 374 *σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ' ἄγαν ἵζει πόδα*. Libri *οὐκ' ἀπαρῖζει*. cf. schol. *Ἔοικε δέ, φησὶ καὶ ὁ ἄγγελος, ἐκ τῆς ἄγαν ἐπιφανομένης*

σπουδῆς μὴ ἐδρασμένον ἔχειν τὸν αὐτοῦ πόδα, ἀλλ' ἐκκρεμῆ τοῦτον ἐπιφέρειν καὶ ἄστατον. Addo nunc ad coniecturam meam firmandam Soph. Philoct. 638 σπουδῆ — ὕπνον ἤγαγεν.

Ἄγανόρειος fortis con. Herm. Sept. 847 δίδυμ' ἀγανόρεα κακὰ mala fortiter patrata. Med. δίδυμ' ἄνορέα. Weilius mavult δίδυμ' ἀγανόρει' ἄχη. cf. διδυμάνωρ.

Ἄγαστιονος sensu passivo vehementer gemitus coniectura intulit Weilius Sept. 857 τὰν μελανόχροκον ἀγαστιονον θεωρίδα. Libri τὰν ἄστιονον μελάχροκον ναύστολον θεωρίδα.

Ἄγειν adferre con. Meinekius Pers. 600. Vide locum s. βροτήσιος.

Ἄγνός purus con. Enger Suppl. 859 ἀγνὰ δ' ἔχω βαθυχαῖος βαθρείας, βαθρείας, γέρον, Libri ἄγεως ἐγώ, Hermannus γεῖος, Lobeckius paralip. p. 552 γέγειος, Weilius ἔγγαιος vel Ἀργεῖος, Oberdick cum Emperio λαιρείας γέρον, βαθυχαῖος ἄμοιρος ἐγὼ βαρείας, Peiper χαῖος ἐγὼ βαθυχαῖος.

Ἄγε age con. Wieseler Ag. 1267 ἀγ' ὄδ' ἀμείψομαι. Libri ἀγαθὸ δ' ἀμείψομαι. Herm. ἐγὼ δ' ἄμ' ἔψομαι. Keckius ἄθω' ἀμείψομαι vindictam sine noxa sumam.

Ἀγέρασιος immunis coniectura inseruit Hermannus Eum. 353 παλλεύκων πέπλων δ' ἀγέρασιος, ἄμοιρος, ἄκληρος ἐνύχθην.

Ἄγη in duobus locis Hermannus coniecit: In Ag. 730, ubi Farnesianus et Victorius habent μηλοφόνοισιν ἄταισιν, Florentinus ἄταις, unde Bothius ἐν ἄταις, Hermannus edidit μηλοφόνοισιν ἄγαισιν. Non dubito, inquit, quin ab ἀγή diversum fuerit ἄγη, factum ab ἄζω, quod significaret consecrationem, sacrificium. Nam ἄζεσθαι est sibi sacrum reddere, ut si ἄζειν unquam in usu fuerit, id consecrare alicui aliquid significare debuerit. Conspirat autem ἀγνός, quod consecratum proprie significavit. Sed hoc vix credibile est. μηλοφόνοισι μάχαισι Bamberger, μηλοφόνοισιν ἀνταῖς Ahrens, μηλοφόνοισι σὺν ἀγαῖς Schneider, μηλοφόνοισιν ἄλαισι Rauchensteinus, Heller ἄσαισι. In Choeph. v. 836 idem librorum lectionem φοινίαν ἄταν τιθεῖς in ἄγην mutavit, non magis feliciter.

Ἄγη indignatio, con. Herm. Suppl. 850 κελεύω βία μεθέσθαι ἴχαρ φρενὸς ἄφρονα τ' ἄγαν. Libri κελεύω βία μεθέσθαι ἴχαρ φρεσὶ τ' ἄταν. Hermannus verba v. 861 — 63 respondere ratus est σὺ δ' ἐν ναῖ, ναῖ βάσει τάχα θέλεος ἀθέλεος. Coni. Wecklinus Suppl. 164 κοινῶ δ' ἄγαν (i. e. ζῆλον) γαμετᾶς οὐρανόνικον Philolog. XXII, p. 185. Libri ἄταν.

Ἄγή con. Ahrens Ag. 1182 ὥστε κύματος δίκην κλύζειν πρὸς ἀγὰς τοῦδε πήματος πολὺ μείζον, ut significetur litus fluctuosum. Libri αὐγὰς. Coni. Schneider Ag. 730 μηλοφόνοισι σὺν ἀγαῖς, ut vulnera significantur. cf. ἄτη.

Ἄγος (expiatio) requiri videtur in loco corruptissimo Ch. 154. Libri Ἰεῖτε δάκρυ καναχῆς ὀλόμενον ὀλομένῳ δεσπότη πρὸς ἔρμα τόδε κακῶν κεδνῶν τ' ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον. cf. Hesych. ἄγος, ἄγνισμα θυσίας. Weilius ἐνάγισμα, θυσία. Augetur loci difficultas eo quod adiectivi ἀπότροπος dubia est significatio. Sunt qui passivam significationem inesse putent, ut sit aversabilis. Qui hoc quoque loco, ut in ceteris Aeschyli locis, activam significationem agnoscere sibi visi sunt, codicum verba quae praecedunt, ut obiectum adiectivo compararent, variis modis mutaverunt. Blomfield πρὸς ἔρμα τόδε κεδνῶν, κακῶν τ' ἀπότροπον, ἄγος ἀπεύχετον. Hermannus πρὸς ἔρμα γὰς τόδε κεδνόν. κακῶν δ' ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον. Weilius πρὸς ἔρμα τόδε κακῶν κεδνοῖσιν ἀπότροπον ἄγος ἐπιχόμενον κεχυμένων χοῶν. Mittite lacrimam stridulam morituram mortuo iuxta hunc laticem mala a bonis arciturum, hoc munus affundentes inferiis effusis.

Ἄγριος saevus con. M. Schmidtus Sept. 785 τέκνοις δ' ἀγρίας ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς διὰ πικρογλώσσους ἀγὰς. Libri τέκνοις δ' ἀραιὰς — τροφᾶς αἰαῖ. Prienius τέκνοις δ' ἀθλίας ἐφῆκεν ἐπικότους τροφᾶς. Lowinski τέκνοις δ' Ἄρεος.

Ἄγών coetus divinus (cf. Il. VII, 298. XVIII, 376 θεῖος ἀγών) conī. Madvigius (adversaria crit. vol. I, p. 197) Suppl. 332 ἰφθίης ἰκνεῖσθαι τόνδ' ἀγών' ἐμῶν θεῶν. Libri τῶν δ' ἀγωνίων θεῶν. Elegans est Weillii coniectura Sept. 774 πόλεος ὁ πολύβατος τ' ἀγών βροτῶν. Varia lectio πολύβατος pro πολύβοτος, quam testatur scholion ὁ ὑπὸ πολλῶν ἐμβατευόμενος ἀνδρῶν optimum sensum praebet voce αἰὼν mutata in ἀγών. Junge πόλεος ἀγών, i. e. ἀγορά, locus quo homines conveniunt, quem Pindarus (fragm. 45, 3) πολυβάτου ἄστειος ὀμφαλόν dicit. Heimsoethius pro voce αἰὼν scribendum iudicat οἶμος (de diversa diversorum mendorum emendatione pag. VIII).

Ἄγρυπτος nunquam quiescens conī. Seidler Sept. 206 ἱππικῶν τ' ἀγρύπνων πηδαλίον διὰ στόμια πυριγενειᾶν χαλιῶν. Libri αὔπνων.

Ἄδην satis conī. Bamberger Ch. 425 ἀπριγδόπληκτα πολυπλάνητ' ἄδην ἰδεῖν Med. πολυπάλαγκια δῆν. Burgard (quaest. grammat. Aesch. p. 62) conī. Suppl. 444 καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων προθουμένων ἄδην γεμίζειν καὶ μέγ' ἐμπλήσαι γόμου γένουτ' ἂν ἄλλα κησίον Διὸς χάριν. Libri ἄτην γε μείζω. Vide locum s. γεμίζειν.

Ἄδμηξ innupta edidit Oberdick Suppl. 149 ἀδμηξ ἀδμηξιας ὄυστιος γενέσθω. Libri ἀδμηξιας ἀδμηξια.

Ἄδολος sine dolo conī. Weilius ἀδόλοισ Ch. 954. Vide s. βλάβη.

Ἄδρόπαις conī. Ludwig Ephemerid. Austr. VII, 606 Sept. 533 ἀδρόπαις ἀνήρ vir pueri delicati speciem exhibens. Libri ἀνδρόπαις.

Ἄει conī. Weil Choeph. 632 βοῶται δ' αἰεὶ τόθεν κατάπινστον. Libri γοῶται δέ δῆ πόθεν. Coniectura insertum est in duos locos: Ag. 1002 νόσος γὰρ αἰεὶ γείτων ὁμοίτοιχος ἐρεΐδει (inseruit Herm.) Eum. 946 γόνος δ' αἰεὶ πλουτόχθων ἐρμαίαν δαιμόνων δόσων ἴτοι (Dobraeus).

Ἄειδειν canere. Ἄισε conī. Heimsoethius Ch. 954. Vide locum s. βλάβη.

Ἄέξειν augere conī. Todtius Ag. 170 οὐδ' ἄέζεται πεσῶν. Libri οὐδέ λέζεται πρὶν ὦν.

Ἄείσκοπος semper spectans conī. Krusius Suppl. 646 πράκτιορ' αἰείσκοπον. Libri πράκτιορὰ τε σκοπόν. Keckius πράκτιορ' ἀλάστορον. Herm. πάνσκοπον.

Ἄεπιος i. e. δεινός conī. Ahrens Suppl. 908 ἄεπι', ἄναξ, πάσχομεν. Libri ἄελπι'.

Ἄέτειος ad aquilam spectans conī. Maehlius (Jahnii annal. 95, p. 428) in loco difficillimo Ag. 144 τῶν δ' αἰετῆα ξύμβολα κράναι signa ab aquilis profecta. Libri τερπνὰ τοῦτων αἰετῆ ξύμβολα κράναι.

Ἄθλιος miser conī. Prienius Sept. 785. Vide s. ἄγριος.

Ἄζεσθαι venerari conī. Halmius Pers. 589 οὐδ' ἐς γᾶν προπίνοντες ἄζονται. Libri ἄρζονται.

Ἄζηλία infelix sors conī. Meineke Ag. 1041 προθένια τλήναι δουλίας ἀζηλίαν. Vocabulum novum procudit Meinekus secundum ἀζηλος βίος. (Philolog. XXII, p. 72) M. Schmidt μάξης βοράν, Romahn μάξης θιγεῖν. Vide locum s. βία.

Ἄητός forma Aeolica pro αἰετός conī. Franzius Ag. 158 δεξιὰ μὲν, κατὰ μομφα δὲ φάσματ' ἀητῶν. Libri φάσματ' αἰετῶν. Keckius hanc formam in versum 144 inexit, quum ederet τερπνὰ γ' ἀητῶν ξύμβολα κράναι, in sequentibus δεξιὰ μὲν, κατὰ μομφα δὲ φάσματ' αἰετῶν.

Ἄθλον praemium victoriae conī. Keck Ag. 776 τὰ χρυσόπασια δ' ἄθλα σὺν πίνω χερῶν . . . λιποῦσα. Libri δ' ἐσθλά.

Ἄθρειν spectare conī. Maehlius (in Jahni annal. 95, p. 426 καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρως βροτοῖς — ἀσιέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντιολὰς τ' ἀθρῶ. Libri ἀντιολὰς τε τῶν.

Ἄθροοι cuncti conii. Westphal Sept. 110 θεοὶ πολλοὶχοι χθονὸς ἢ ἄθροοι. Libri ἰθὺτε πάντες.

Ἄθυμος non irascens, placidus conii. Schwerdt Ag. 413 πάρεστι σιγᾶς ἀθύμους ἀλοιδόρους . . . ἰδεῖν. Libri σιγᾶς ἀθυμὸς ἀλοιδόρος. Keckius πάρεστι σιγαῖς ἀμώμοις ἀλοιδόροιςιν. Weilius πάρεστι σιγ' ἀμώμως ἀλοιδόρως ἀδιστα, φεῦ, στένων ἰδεῖν. M. Schmidt πάρεστι τὰν σιγ' αἰμώως, ἀλοιδόρως ἀδιστ' ἀφιγμέναν ἰδεῖν. Maehlius (in Jahn. annal. 95, p. 438) πάρεστι σιγαῖσιν αἰσθηεῖς ἀλοιδόροιςιν ἀδιστος ἐραμένων ἰδεῖν.

Ἄθως vel ἀθῶος quod est sine noxa conii. Keck Ag. 167. Vide s. ἀγε.

Ἄια terra conii. Meinekius Eum. 1038 Ἰλαοι δὲ καὶ εὐφρονες αἶα. Libri καὶ εὐθύφρονες γῆ. Weilius Pers. 1071 ἰωά δῆτ' ἀν' αἶαν. Libri ἰωά δῆτα ναὶ ναί.

Ἄιαγμα lamentatio conii. Mauritius Schmidtius Sept. 265 ἐκτὸς οὐδ' αἰαγματίων. Libri ἀγαλμάτων.

Ἄιανής perpetuas conii. Weilius Ch. 68 αἰανής ἄτη, monens ille scholiastam ad Eum. 672 vocem αἰανῶς exponere δι' αἰῶνος. Heims. διαρκής.

Ἄιγεῖος ab Aegeo descendens conii. Turnebus Eum. 686. Αἰγεῖω στρατῷ. Med. αἰγέω. Vulgo cum Florentino Αἰγέως.

Ἄιγλη splendor conii. Keckius Ag. 308 καὶ Σαρωνικοῦ πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν ὑπερβάλλον πρόσω φέγγουσαν αἰγλην ἤξεν, ἔστ' ἀφίκετο. Libri κάτοπτρον πρῶν ὑπερβάλλειν πρόσω φλέγουσαν εἴτ' ἔσκηψεν, εἴτ' ἀφίκετο. Substantivum deesse participio φλέγουσαν Hartungius viderat. M. Schmidt ὑπερβλήδην σέλα φλέγουσα σιγ' ἔσκηψεν, εἴτ' ἀφίκετο.

Ἄιδεῖσθαι vereri conii. Wieseler Eum. 483 φόνου δικαστῆς ὀρκίων αἰδουμένους θεσμόν, τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον. Libri αἰρουμένους.

Ἄϊων ardens conii. Wieseler in ephemer. Gotting et Lud. Schmidtius in progr. Demminensi de glossematum in Aesch. fab. ambitu p. 14, 772 ἀλλ' ἀντὶν ἔλθειν, ὡς ἀδειμάντως κλύη, ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γ' αἰθουσή φρενὶ. Libri τάχιστα γαθουσή φρενὶ.

Ἄϊμα sanguis. Conii. Weil αἵμασιν in loco corruptissimo. Ch. 471. Libri δώμασιν. Vide locum s. δάκος. Idem conii. Ag. 1191 αἵμασιν προσήμεναι. Libri δώμασιν.

Ἄιμόρροδος genus serpentium maxime noxium. Conii. Keckius Ag. 1226 οὐκ οἶδεν οἷα γλῶσσα μισητῆς κνὸς λείξασα μειλίξασά θ' αἰμόρροδον δίκην ἄτης λαθραίου τεύξεται κακῆ τέχνη. Libri λέξασα καὶ κτείνασα φαιδρόνους — κακῆ τέχνη.

Ἄιμων sanguine praeditus restituit Wecklinius Eum. 302 ἀναίματον βόσκημα δ' αἰμόνων σκιά, οὐδ' ἀνυφανεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους; praefert tamen ἀναίματον βόσκημά θ' αἰμόνων σκιάν ut haec coniungantur cum iis quae praecedunt οὐτοί σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος ἔρσαι ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον ἔρξαι, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν. (Weckl. studia Aeschylea p. 169.)

Ἄινεῖν cum significatione probandi, acquiescendi conii. Lobeckius Ag. 1658 πρὶν μαθεῖν ἔρξαντες αἰνεῖν χοῖν τὰδ' ὡς ἐπράξαμεν. Liber Florent. πρὶν παθεῖν. ἔρξαντες καιρόν. Ven. Farnes. ἔρξαντα καιρόν. Herm. ἀρκεῖν. Alfred Ludwig ἔρξαντ' ἀκαιρα χρεῶν. Weilius τούδε πρὶν παθεῖν ἀκαιρον. Daviesius πρὶν παθεῖν ἄρξαι τ' ἀκαιρων. Conii. Hermannus cum dicendi significatione Ch. 279 τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μηνίματα βροτοῖς πιφαύσκον εἶπε, τὰς δ' αἰνῶν νόσους. (τὰς δε νων ὅσσους prius in Mediceo scriptum erat: id eadem, ut videtur, manus in τὰς δὲ νων, νόσους mutavit. Weilius τὰς δειλῶν νόσους.

Ἄιολος celeri et vario motu agitata conii. Wecklinius Pers. 1052 μάλ' αἰόλα μεμίζεται, οὐ, στονόεσσα πλαγά. Libri μέλαινα δ' αὐ μεμίζεται. (Weckl. stud. Aesch. p. 79.)

ἄισσω cum impetu immitto conii. Keckius ἤξεν Ag. 308. Vide s. αἶγλη.

Αἰρεῖν capere conii. Musgravius Ag. 1288 οἱ δ' εἶλον πόλιν. Libri οὐ δ' εἶχον. Αἰρεῖσθαι sumere restituit Auratus Ag. 1653 τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα. Libri ἐρούμεθα. Ἄλοῦσα conii. Karsten et Enger Ag. 1048 ἐντὸς δ' ἄλοῦσα μορσίμων ἀγρευμάτων Πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι', ἀπειθοίης δ' ἴσως. Libri ἐντὸς δ' ἄν οὔσα.

Αἶρειν tollere. Conii. Weilius Suppl. 481 σὺ μὲν, πάτερ γεραῖε τῶνδε παρθένων, κλάδους τε τούτους αἶρ' ἐν ἀγκάλαις λαβὼν βομούς τ' ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων θές . . . Libri αἶψ'. Weilius simul post βομούς alterum τε inseruit. Simplicissima eorum ratio est qui τε post κλάδους in γε mutarunt, ne eos memoremus qui ea quae nullam corruptelae suspicionem movent, correxerunt.

Ἄισος bene ominatus conii. Weilius Suppl. 405 νέμων εἰκότως δίκαν μὲν κακοῖς, αἴσια δ' ἐννόμοις. Libri ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις. Ludovicus Schmidtius conii. ἄνδικα μὲν κακοῖς, δίκη τ' ἐμμόνοις.

Ἄισσειν irruere exstat in versu a Cobeto Mnemos. VII, p. 224 in lucem protracto ex Aeliano v. H. VIII, 1 ἄισσουσα δ' ἐξέλαμψεν ἀστραπῆς δίκην. Eum Meinekius post Agam. v. 301 ed. Dind. inserendum censuit. Conii. Daviesius Ag. 365 ὅπως ἄν μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄισσον βέλος ἠλίθιον σκήψειεν. Libri ἄστρων.

Ἄιστος invisibilis, exstinctus conii. Krusius in loco corruptissimo Suppl. 781 τὸ πᾶν δ' ἀφάντως, ἀμπετής, αἴστος ὡς κόνις, ἀερόθε πτερόγων ὀλοίμην. Med. ἀφαντος ἀμπετήσαις δόσως κόνις. Dindorf διψάς — ὀροίμην. Oberdick τὸ πᾶν δ' ἀφάντως ἀμπετασθεῖρην ὅπως κόνις ἀερό τε πτερόγων ὀροίμαν. Conii. Ahrens Ag. 7 ἄστοι θ' ὅταν φθίνωσιν. Libri ἀστέρας.

Ἄισχισια turpissime conii. Herm. Ag. 413 αἴσχιστ' ἀφείμενον. Totum locum vide s. ἄθνημος. Libri post ἀλοίδορος habent ἄδιστος ἀφεμένων.

Ἄιφνηδης repente conii. Wieseler Prom. 680 ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν αἴφνηδης μῶρος τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. Testatur eam formam Jo. Alex. τον. παραγ. p. 39, 30. Bekker anecd. p. 1310. Liber Guelferbytanus habet αἴφνηδης. In libris nonnullis exstat ἐξαίφνης.

Αἰχμή vel αἶχμη (ab αἴσσω repetendum) H. Ahrente indice distinguendum est ab Homericō illo vocabulo hastam vel cuspidem significante, ut significetur impetus vel sensu translato cupiditas. Eam significationem inesse vult in his locis: Pers. v. 239 τοξουλκός αἰχμή. Prom. 405 ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμήν. Ag. 483 γυναικός αἰχμῇ πρόπει πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυνανέσαι. Ch. 630 γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν. (stud. in Agam. p. 530.)

Αἰχμητής lancea instructus proposuit Weilius Sept. 676 φέθ' ὡς τάχος, αἰχμήν τις αἰχμητῶν θ' ἄπερ προβλήματα. Med. κνημῖδας, αἰχμήν καὶ πειρῶν προβλήματα. Libri nonnulli αἰχμήν καὶ πειρῶν. Keckius αἰχμῆς τ' ἀπιέρον προβλήματα. Ritschelius αἰχμήν καὶ πειρῶν πρόβλημ' ἅμα.

Αἰῶ (formam in Bekkeri anecd. p. 363, 17 memoratam) responsionis causa restituendam arbitratus est Heimsoethius Sept. 774 ubi proposuit αἰῶ τ' ἐς τρίταιον μένει. In stropha v. 735 legitur καὶ χθονία κόνις πίη. Heimsoethius καὶ κόνις χθονία. Hermannus καὶ γαῖα κόνις. Weilius mavult νερέτρα. Conii. Ludovicus Schmidtius Ag. 472 μήτ' οὐδ' αὐτὸς ἄλοῦς ἐπ' ἄλλων αἰῶ κατίδομι recepta in stropha Orellii coniectura ἐχθρὰ δ' ἐχθονίας ἐκρυψεν pro ἔχοντίας (Ephemer. gymn. Berol. 1859 p. 642).

Ἀκαρής (a κείρω) proprie de crine nimis brevi ad tondendum, omnino brevis, parvus. Conii. Maehlius (Jahn. annal. tom. 95, p. 545) Ag. 1002 μάλα τε γὰρ περιμέτρον γ'

ὕγιαι ἀκαρές τοι τέτρα. Libri μάλα γάρ τοι τᾶς πολλᾶς ὑγείαις ἀκόρεστον τέτρα. Keckius μάλα γέ τοι περιβροῦς ἀκρότατον ζώμας τέτρα κακόν.

Ἄκαιρος intempestivus vide s. αἰνεῖν.

Ἄκη vis, robur. con. Keckius Ag. 109 Ἑλλάδος ἀκμὴν ζύμφρονα ταγοῖν. Codd. Ἑλλάδος ἦβαν ζύμφρονα τάγαν. Med. τὰν γὰν.

Ἄκητος indefessus con. O. Ribbeckius (mus. Rhen. XIV, 627) Prom. 426. ἐν πόνοις δαμέντι ἀκμάτοις. Libri ἀκαμαντοδέτοις (Colb. 1 ἀδαμαντοδέτοις). Vide totum locum sub γῆ.

Ἄκορος insatiabilis con. Krusius Suppl. 635 τὸν ἄκορον βοᾶς. Libri τὸν ἄχορον βοᾶν.

Ἄκος summus, extremus con. Prienius Sept. 246 τάνδ' ἐς ἄκραν σκοπιάν, τίμιον ἔδος. Wieseler τάνδ' ἐς ἄκραν, πολυτίμιον ἔδος. Libri τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν, τίμιον ἔδος. Coni. Reisigius Prom. 496 χᾶμ' ἄκραν ὄσφύν. Libri καὶ μακράν. Ἀκρότατον con. Keckius Ag. 1002 v. locum s. Ἀκαρής.

Ἀκρότιμος valde honoratus, splendidus con. Meinekius Ag. 690 ἐκ τῶν ἀκροτίμων προκαλυμμάτων. Libri ἄβροτίμων.

Ἀκτὴ litus con. Wecklinius in loco corruptissimo Ag. 985 χρόνος δ' ἐπεὶ προμνησιων ξνεμβολαῖς ψαμμὸς ἀκίᾶς παρήχησεν, εἰδ' ὅπ' Ἴλιον ὄρει ναυβάτας στρατός. Initium sumpsit cordis euzietas, quae ante memoratur, ex eo tempore quo funium coniectione arena litoralis sonum reddidit. Keckius; ψαμμίας ἀφᾶς παρέκλυσεν collato Polybio VI, 23 ἐν τῷ πυθμένι καὶ τῇ πρὸς τὸ ξύλον συναγῆ. Liber Florentinus χρόνος δ' ἐπεὶ προμνησιων ξνεμβόλοις ψαμμίας ἀκάτα παρήβησεν. Farnesianus ἐπὶ et ψαμμίας ἀκάτας.

Ἀκωλύτως sine impedimento con. Heims. Suppl. 1002. Vide ἀνθίξεν.

Ἄλαός caecus, obscurus con. Herm. Ch. 817 τὰ δ' ἄλᾶ ἀμφανεῖ χρηῖζον. Libri πολλὰ δ' ἄλλα φανεῖ.

Ἄλαζών homo vaniloquus (Bekker anecd. 374, 18 ἀλαζών, ὑπερήφανος, ψεύσις καὶ κομπαστής) con. Keckius Ag. 1274 καλουμένη δὲ φοιτᾶς, ὡς ἀγύριον, πτωχὸς τ' ἀλαζών λιμοθνής ἠρεσχόμηρ. Libri πτωχὸς τάλαντα.

Ἄλασθαι circumerrare. Coni. Oberdickius Suppl. 535 sensu transitivo καὶ δι' ὄρων Κιλίκων Παμφύλων τε διοργανέμενα γὰς ποταμοὺς ἀενάους καὶ βαθύπλουτον χθόν' ἀλάται δ' Ἀφροδίτας πολύπτρον αἶαν. Libri καὶ τὰς Ἀφροδίτας.

Ἄλάστορον accusativum vocis ἀλάστωρ con. Keckius Suppl. 646 πράκτωρ' ἀλάστορον. cf. αἰείσκοπος. Significat deum vindicem, qui eum qui caedem commisit agit et persequitur. (cf. Keckium in praefatione Agamemn. p. 18—20.)

Ἄλδαίνειν alere con. Meinekius Pers. 616 τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισιν ἀλδούσης βίον ξανθῆς ἐλαίας. Libri θαλλούσης βίον.

Ἄλέγειν curare con. Lud. Schmidt Pers. 987 πρόκακ' ἀλέγω. Libri πρόκακα λέγεις.

Ἄλγειν tristificam alicuius rei curam habere con. Herm. Suppl. 448 καὶ γλώσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος μὴ ἀλγεῖν ἂ θυμοῦ κάτα κινήτρια. Libri ἀλγεινὰ θυμοῦ. Weillio ἀλγεινὰ ex λεανιά ortam videtur. Defendit Oberdickius librorum lectionem μύθου in μύθους mutato.

Ἄλγος dolor con. Enger Pers. 665 ὅπως καὶν' ἄλγη τε κλύης νεατ' ἄχη. Libri ὅπως καινάτε κλύης. Rauchensteinus ὅπως καὶν' ἐμοῦ κλύης.

Ἄλη error con. Weilius Ch. 698 νῦν δ' ἤπερ ἐν δόμοισι βακχείας ἄλης ἰατρὸς ἐλάτις . . . Codd. βακχείας καλῆς. Herm. et Emperius ζάλης.

Ἄλις satis conī. Herm. Pers. 95 τίς ὁ κραυγῶν ποδὶ πῆδημ' ἄλις εὐπεπῶς ἀνάσσω;
Libri πηδῆματος εὐπειοῦς.

Ἄλιος marinus conī. Lud. Schmidtus Pers. 865 πόρον οὐ διαβάς ἄλιον ποταμοῖο.
Libri Ἄλιος ποταμοῖο.

Ἀλλαγὴ mutatio compensatio conī. Ahrens Ag. 822 ἐπέπερ κάλλαγας ὑπερκόπους
ἐπραξάμεσθα. Codd. καὶ πάγας ὑπερκότους.

Ἀλλύιας is qui solvit conī. Dd. Suppl. 806. Vide s. Ἀμφυγῆ.

Ἄλπνος, ον dulcis, gratus conī. Wecklinus Ag. 141 δρόσοισιν ἄλπνοις μαλερῶν λεόντων.
Med. ἀέλιποις. Flor. ἀέπτοις.

Ἄλις mare. ἄλι conī. Heimsoethius (de diversa diversorum mendorum emendatione
comment. I, p. IX) in fragmento ἐπὶ τοῦ Γλαύκων ἀναφανέντιος ἐκ τῆς θαλάσσης ap. Phrynich.
Bekk. p. VI sic tradito ἀνθροποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν. Heims. συζῶν ἄλι.

Ἀλουργῆς purpura tinctus conī. Wieseler Ag. 1116 ἡ δίκτυόν τι Αἴδου ἀλουργῆς;
Libri ἄλλ' ἄρκυς ἢ ξένουρος ἢ ξυναίτια φόνου. Postrema verba Keckius ita mutavit ut
sola verba δίκτυον et ἄρκυς inter se opponantur.

Ἄμα simul conī. Herm. Ag. 1267 ἐγὼ δ' ἄμ' ἔψομαι. Libri ἀγαθὸ δ' ἀμείψομαι.
Vide l. s. ἄγε. Prom. 496 χάμ' ἄκραν ὄσφυν. Libri καὶ μακράν. Prom. 535 Wieseler
responsionis caussa conī. ἄμα μοι τόδ' ἐμμένει. Libri ἄλλά μοι. Alii in antistropa pro
ιδίᾳ γνώμῃ correxerunt αὐτόνῃ γνώμῃ. Conī. Ritschl. Sept. 676. Vide l. s. αἰχυρηγῆς.

Ἀμαλάπτειν mollire conī. Weilius Prom. v. 899 ἀστεργάνορα παρθενίαν εἰσοροῶς
Ἰοῦς ἀμαλαπτιομένην. Libri γαμοδαπτιομένην. Wieseler γ' ἀποδαπτιομένην.

Ἀμαλὸς tener conī. Herm. Fragm. Edon. 62 τίς ποτ' ἔστ' ὁ μουσόμεναις ἀμαλός,
ἀδροβάτης σθένης; Schol. ad Aristoph. av. v. 277 τί ποτ' ἔσται ὁ μουσόμεναις, ἄλαλος, ἀβρα-
τενς, ὃν σθένης; conī. Prienius Pers. 537 ἀμαλαῖς χερσὶν ut imbecilles significantur ma-
nus. Libri ἀπαλαῖς.

Ἀμαιμάκετος ingens, terribilis conī. Wecklinus (stud. in Aesch. p. 82) Suppl. 266
χρανθεῖσ' ἀνῆκε γὰρ ἀμαιμάκετα δάκη. Libri μηρεῖται ἄκη. Dd. μηριαῖ' ἄκη, Herm. μηρι-
ταῖ' ἄκη, Heimsoethius κηλητήρια, Weilius μήνιος τέκη, Martinus μηνίσασ' ἄκη, Oberdickius
πημονῆς ἄκη.

Ἀμαρτία peccatum. Conī. Herm. in loco corruptissimo Pers. 676 διδύμα δι' ἄνοιαν
ἀμαρτία. Libri δίδυμα διαγόνεν ἀμαρτία. Sed praeferenda videtur Dindorfii coniectura δι-
δυμα γοῶν ἀμάρτια.

Ἀμβαῦζειν eiulare conī. Weilius Pers. 638 παντάλαν' ἄκη δ' ἀμβαῦζω. Libri διαβοάσω.

Ἀμεμφεία scribendum iudicavit Hermannus Sept. 909 pro librorum lectione ἀμεμφία.

Ἀμηγίτως sine ira conī. Weil. Eum. 481. Vide δυσποίμαντος.

Ἀμφὶ scribendum iudicavit Hartungius Ch. 75 vidi ἄπτολις.

Ἄμος meus conī. Meinekius Ag. 875 πολλὰς ἄνωθεν ἀριάνας δμῶες δέρης ἔλυσαν
ἀμοί. Libri ἀριάνας ἐμῆς δέρης ἔλυσαν ἄλλοι.

Ἀμφυγῆ effugium conī. Herm. Suppl. 806 ἐλθέτω μόρος πρὸ κοιτίας γαμηλίου τυχῶν.
ἢ τιν' ἀμφυγῆν ἔτ' ἢ πόρον τέμνω γάμον λυτήρα; Similiter Weilius ποί τιν' ἀμφυγῆς ἔτ' οἶμον
τύχῳ γάμον λυτήρα, Libri τυχῶν. τιν' ἀμφ' ἀντᾶς ἔτι πόρον τέμνω γάμον καὶ λυτήρα; Dd.
τυχῶν ἀλλύιας. τιν' ἄν πόρον τέμνονι γάμον λυτήρα; Heims. ὡς τιν' ἀμφί μου πόρον τέμνω
γάμον λυτήρα. Oberdickius τοῦτον ἀμφί μου τέμνω πόρον γάμον λυτήρα. Peiper τίνα δ'
ἀφαντον ἔτι πόρον; in stropa legitur πρὶν δαίκτηρος βία καρδίας γάμον κρηῆσαι, ubi Heim-

soethius corrigendum esse arbitratur *θυμὸν γάμον*, Oberdickius *κέαρ γάμον*, Dindorfius formam *κάρζας* praefert. At strophica optime se habere videntur.

Ἄμμα laqueus conii. Wieseler (schedae crit. p. 14) Prom. 570 *δόλιον ἄμμ' ἔχων*. Libri *δόλιον ὄμμ'*.

Ἄμοιος (Hesych. *κακός*. *Σικελοί*.) conii. Meinekius Suppl. 400 *εἰποῦτι κάμοιον τύχοι*. Libri *τι μὴ τοῖον*.

Ἄμπετής expansus vel in altum se tollens, subvolans (a *πετάννυμι*). Suppl. 781. Vide *ἄιστος*.

Ἄμυξ mordicus conii. Merkel Pers. 196 *καὶ ξυναρπάξει βία ἄμυξ χαλινῶ*. Libri *ἄνευ χαλινῶν*.

Ἄμφοτέρως conii. Weilius Eum. 953 *περὶ τ' ἀνθρώπων ὡς ἀμφοτέρως διατρέσσουσιν*. Dictum ut *ὡς ἑτέρως* in utramque partem. Libri *φανερῶς τελέως*. Meinekius *φανέρ' ὡς τελέως*.

Ἄν' αἴαν conii. Weilius Pers. 1071 *ἰωὰ δῆτ' ἄν' αἴαν*. Libri *ἰωὰ δῆτα ναὶ ναί*.

Ἄναδικεῖν idem quod *ἀναρῶπιπτεν* in talorum iactu Bekk. anecd. 18 *ἀναρῶπιπαι κίνδυνον*, *παρὰ τὸ ἀναρῶπιπαι κύβον*, *περὶ τῶν ἀφειδῶς ἑαντοῦς εἰς κινδύνους ἀφιέντων*. Schol. ad Thucyd. IV, 85 *κίνδυνον ἀνερῶπιπασμεν*, *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κύβων*. Dion. H. X, 17 *σιάσιον ἀναρῶπιπτεῖς*. Conii. Keckius Ag. 1410. Vide l. s. *ἀποτελεῖν*. Hesych. et Bekk. Anecd. 394 *ἄνδικε*, *ἀναρῶπιπον*, *δικεῖν γὰρ τὸ ῥίπτεν*.

Ἄναιρεῖν interficere. conii. Keckius Ag. 340 *οὐχ ἀνελόντες αὐθις ἀνθαλοῖεν ἄν*. Flor. Farn. *οὐκ ἄνγ' ἐλόνας*. Bess. *οὐκ ἀνελόντες*.

Ἄναλύειν liberare conii. Wieseler Prom. 770 *πλὴν ἔγωγ' ἄν' ἐκ δεσμῶν λυθεῖς*. Libri *ἄν*. Confert. Wieseler Odys. XII, 200 et simillimam tmesin in melico Lycurgiae carmine fragm. 125 *ἄκουε δ' ἄν' οὐς ἔχων*.

Ἄναμπος conii. Merkelius Pers. 298 *ἄναμπον τάξιν ἠρήμιον θανῶν*. Ductum est ab *ἄμπρον*. *σχοινίον*, *ὅπερ διὰ τῶν ζυγῶν διακτείνουσι καὶ φορτία ἐφ' ἀμάξης κομίζουσιν*, *ὥστε ὁμοίονως ὑπὸ τῶν ζυγῶν ἔλκεσθαι*. Id Merkelius ad quodvis moderaminis genus significandum translatum putabat.

Ἄνάπτειν suspendere conii. Wecklinius stud. in Aesch. p. 120, Ag. 876 *πολλὰς ἄνωθεν ἀστάντας ἐμῆς δέξης ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν ἀνημιμένης*. Libri *λελημιμένης*. Meinekius *λελειμιμένης*. V. *ἄμος*.

Ἄναρῶνειν idem notat quod *σφάζειν*, *θύειν*. Hesych. *ἀναρῶνει*. *σφάζει*, *θύει*. Conii. Ahrens (stud. Aeschylea p. 244) Ag. 70 *οὐθ' ὑποκλαίων οὐθ' ὑπολείβων οὐτ' ἀνθρώπων ἀπίρων ἱερῶν ὀργὰς ἀτενεῖς παραθέλξει*. Sed eius vocabuli et forma et penultima productio dubitationem movet. Libri *οὐτε δακρύων*. Keckius: *οὐθ' ὑποκλαίων αὐθ' ὑπολείβων Πάρις Ἡραίων ἀπίρων ἱερῶν sq.*

Ἄνασχεθῶν conii. Naegelsbachius Ch. 816 *Περσέως τ' ἐν φρεσὶν καρδίαν ἀνασχεθῶν*. Libri *καρδίαν σχεθῶν*. Weilius *καρδίαν σχεδρῶν ἔχων*.

Ἄναφαίνειν in lucem edere conii. Ahrens Ag. 101 *ἐκ θυσιῶν ἄς ἀναφαίνεις*. Med. *ἀγανά φαίνεις*. Flor. *ἀγανά φαίνουσ'*.

Ἄνδιχα seorsim conii. Lud. Schmidtus Suppl. v. 403. V. *ἄιστος*.

Ἄνδροσφάξ virum occidens conii. Ahrens Ag. 1092. V. *γάπεδον*.

Ἄνέδην conii. Hermannus Ch. 809 *εὐ³ δὸς ἀνέδην δόμον ἀνδρὸς καὶ νιν ἰδεῖν φιλίας ὄμμασιν ἐκ ὄνοφερᾶς καλύπτρας*. Libri *ἀνιδεῖν . . . καὶ νιν ἔλευθερίως λαμπρῶς ἰδεῖν*. Eustath. p. 168, 36 *ἀνέδην* interpretatur *ἀνέτως καὶ ἔλευθερως*. Suidas *δαψιλῶς*, *ἀκωλύ-*

τως, κατακόρως, Zonaras p. 225 et Favorinus φανερώς. Heimsoethius (Wiederherst. p. 465) ἀνέδην δὸς δόμον ἄνδρ' ἐκπρολιπεῖν καὶ φίλοις ὄμμασι δρακεῖν sq. Weilius εἰ δὸς ἀναδῶν δόμον ἄνδρὸς καὶ νῦν ἐλευθερίας λαμπρὸν ἰδεῖν φῶς φίλοις ὄμμασιν ἐκ δνοφερᾶς καλύπτρας.

Ἀνείργειν arcere conī. Hartungius Sept. 763 μεταξὺ δ' ἀλλὰ δι' ὀλίγου τείνων πύργος ἀνείργει. Libri τείνει πύργος ἐν εὐρεί. Herm. ἐν Ἄρει.

Ἀνθηρός florens, abundans conī. Stanleius Ag. 562. V. ἔκθυμος.

Ἀνθίζειν floribus spargere, ornare conī. Heimsoethius in loco corruptissimo Suppl. 1002 ὄραν' ἀκολύτως δρέπουσ' ἠνθισμένην. Med. κάλωρα κωλύουσαν θῶς μενεῖν ἐρῶ. Praecedunt versus sic vulgo constituti θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί. τί μῆν; καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστιβῆ καρπώμαθ' ἃ σιάζοντα κηρύσσει Κύπρις. Herm. κάωρα κωλύουσα θ' ὡς μένεῖν ὄρφ. Martinus κάωρον ὄλεσ' ἄνθος ὃν μῆν' Ἔρωσ. Krusius καρπώσαθ' ἃ σιάζοντα κηρύσσει Κύπρις κάλωρα, κωλύει δ' Ἔρωσ ἄνθος μένεῖν. Weilius ὄραν κωλύει κἄνθος οὐ μένεῖν ἐξ. Oberdickius ἔλωρα κωλύουσα δ' ὡς μένεῖν Ἔρω καρπώματα σιάζοντα κηρύσσει Κύπρις.

Ἀνίαιος qui sanari non potest conī. Weilius Ag. 1461. Vide l. s. Ἐρινός.

Ἀνορθοῦν erigere, servare conī. Oberdickius Suppl. 527 καὶ μ' ἀνόρθου. V. γένος.

Ἀνορμος portu non instructus, extra portum situs conī. Butler Ag. 665 ὡς μῆθ' ἀνόρμους κύματος ζάλην ἔχειν μῆτ' ἐξοκειλαὶ πρὸς κραταίλων χθόνα. Libri ἐν ὄρφ. Keckius mavult ἀνόρμον. Wecklinius (stud. in Aesch. p. 116) conī. μῆτ' ἐν ἄρφ.

Ἀνόσιος impius conī. Keckius Ag. 778 ἀνόσι' ἀπόσιον. Libri ὅσια προσέβα τοῦ.

Ἀντίας vindex conī. Wecklinius (stud. in Aesch. p. 38) scholiasta duce Sept. 146 καὶ σὺ Ἀνκεί' ἄναξ, Ἀνκείος γενοῦ στρατῶ δαίφ στόνων ἀντίας. Libri στόνων ἀντίας. Schol. Med. ὥσπερ λύκος ἀντοῖς ἐφορηθεῖς ἀνθ' ὧν ἡμεῖς νῦν θρηνοῦμεν. οὕτως τινὲς τὸ Ἀνκείος. ἢ ἐπιβλαβῆς τοῖς πολεμίοις ἐπὶ τῆς αὐτῆς τῶν στόνων γενοῦ, ὅσον ἐπὶ πολέμου.

Ἄντιος ultione adfectus, punitus Ag. 1391 ἄντιον εἰσεχερῆ, στερομένην φίλων, τύμμα τύμμασι ἴσαι. Sic Weilius. Libri ἀντίειον.

Ἀντιόπου conī. Wieseler Prom. 1085 σκιριᾶ δ' ἀνέμων πνεύματα πάντων σιάσιν ἀντιόπου ἀποδεικνύμενα. Libri ἀντίπου. Forma contracta mediaque syllaba producta merito suspectae fuerunt Kiehllo (Aeschylea p. 80). Ἀντιόπου significat πνεύματα ἀντιοσια-τοῦντα ἀλλήλοις. cf. Soph. Philoct. 640 νῦν γὰρ ἀντιοσιατεῖ. Alii verbum ἀποδεικνύμενα in dubium vocaverunt, Dindorfius gravius aliquod verbum reponendum esse censuit, nisi σκιριᾶ . . . σιάσιν ἀντίπου dicere placuerit Aeschylo nullo addito participio, Weilius proposuit στασιαζόμενα.

Ἀντιῶπος qui aequo est pondere, par. Optime hoc restituit Heimsoethius Suppl. 436. Libri ὁμοίαν θέμν.

Ἀντροπαία idem quod ἀνατροπή conī. Badham in Philologo XXV, 1, p. 29 in Sept. v. 705 λήματος ἀντροπαία χρονία. Libri ἀντροπαία χρονία. Vulgo ἐν τροπαία.

Ἄξια id quod aequum est conī. Keckius Ag. 637 χωρὶς ἄξια θεῶν. Libri ἡ τιμῆ.

Ἀπαιόλημα fraus. conī. Linckius Suppl. 296 κάκρηπτά γ' Ἔρας ταῦτ' ἀπαιολήματα. Libri ταῦτα παλλαγμάτων.

Ἀπαρκεῖν sufficere conī. Ahrens Ch. 667 γυνή τ' ἀπαρκοῦσ', ἄνδρα δ' εὐπερεπέστερον. Libri γυνή τ' ἀπαρχος, supra prius a scripto o. Herm. Bamberger σιέγαρχος.

Ἀπανδᾶν vetare. Conī. Keckius Ag. 215 πανσανέμον γὰρ θυσίας παρθενίου θ' αἵματος ὄργᾶ, περιοργῶς δὲ γ' ἀπανδᾶ θεῖμς. Libri ὄργᾶ περιοργῶς ἐπιθυμῆν θεῖμς. Variam esse lectionem ἀνδᾶ Hermannus acutissime viderat e schol. Mediceo τῷ τρόπῳ γὰρ

αὐδᾶ. ὁ μάντις δηλονότι. Correxerat Hermannus ὄργᾶ. τῷ τρόπῳ. γρ. αὐδᾶ, ὁ μάντις δηλονότι. Keckius glossema ἐπιθυμῆν post περιοργῶς in lacunam irrepsisse putat. Ahrens quum scriberet ὄργᾶ περιοργῶς ἐπιθύμῆν θέμις, haec verba ad ξυμμαχία tanquam subiectum rettulit et θέμις pro adverbio habuit. At eam sententiam alienam esse ab Agamemnonis animo, qualis hoc carmine exhibetur, Keckius monuit.

Ἄπῳν absens coni. Karsten Ag. 1613 σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῆς ἀπῳν κατακτανεῖν; Libri ἐκῳν. Ἀποῦσαν coni. Canter Ch. 699 ἀποῦσαν ἐγγράφον. Libri παροῦσαν ἐγγράφει. Weilius νῦν δ' ἤπερ ἦν δόμοισι βακχείας καλῆς ἰατρὸς ἐλπῖς, μήποτε οὔσαν ἐγγράφει. Libri ἐν δόμοισι — ἐλπῖς ἦν. Ahrens προδοῦσαν ἐγγράφει. Hartungius ποτ' οὔσαν, Enger πεσοῦσαν. An legendum est παρ' οὐδέν ἐγγράφει? cf. Ag. 221 λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρῴους παρ' οὐδέν αἰῶνα παρθένοιόν τ' ἔθεντο.

Ἀπήμων incolumis coni. Mengius (de praepositionum usu ap. Aesch. p. 30) Sept. 703 χάρις δ' ἀπήμων ὀλομένων θανατίζεται. Libri δ' ἀφ' ἡμῶν. Coni. Maehlius in Jahnni annal. 95, p. 436, Ag. 336 ὥστ' ἀπήμονες, ἀφύλακτον ἐνδύσουσι πᾶσαν εὐφρόνην, ut significetur is qui πῆμα non metuit ut apud Pind. Nem. I, 54 ἀπήμων κραδία ἀμφὶ κῆδος ἄλλοτριον. Libri ὡς δυσδαίμονες. Herm. ὡς δ' ἀδείμονες vel ὡς ἀλήμονες. Halmius ὥστ' εὐδαίμονες. Vossius et Stanleius ὡς δ' εὐδαίμονες, Heimsoethius ὡς δ' ἐν ἐνδίᾳ. M. Schmidtius ἐν δὲ δεμνίοις. Suppl. 576 ἀπήμονι σθένει coni. Heimsoethius antistropheae caussa. Libri ἀπημάντω. In antistropa libri habent φουσιζόον γένος τόδε Ζηρός. Weilius corr. γ' ἔρνος.

Ἀπίθανος non obediens coni. Heims. Sept. 842 βουλαὶ δ' ἀπίθανοι. Libri ἄπιστοι.

Ἄπεισιος cui non persuadetur, cui voluntas non mutatur. coni. Wecklinius (stud. in Aesch. p. 68) Sept. 785 φίλων ἄπεισιοι καὶ κακῶν ἀτρύμονες, neque suavi bonae fortunae suada neque aspera infortunii vi in aliam voluntatem adducti. Libri ἄπιστοι.

Ἄπιστος cui fides non habetur Ch. 901 Weilius bene legendum esse censet ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μανιεύματα, τὰ πυθόχρηστί; ἄπιστα δ' εὐορκώματα; Vulgo τὰ πυθόχρηστα; πιστὰ δ' εὐορκώματα;

Ἄπλωσ simpliciter coni. Keckius Ag. 1109 τί τὸν ὀμοδέμνιον πόσιν λουτροῖσι φαιδύνασ; ἀπλωσ φράσω τέλος; Libri τί non habent, pro ἀπλωσ habent πῶς.

Ἀποσοβεῖν abigere, fugare coni. Merkelius Sept. 133 ἰχθυβόλω μάχαν ἀποσοβεῖ κέντροφ. Med. μαχανᾶ (μεγαν ᾧ pr. ut Ribbeckio videbatur, utriusque a superscripto η) ποσειδᾶν.

Ἀποσταδὸν procul stando coni. Hermannus fragm. 320 ἰδοὺ δ' ἀποσταδὸν. Libri οὐδὲ ἀπο ἀντόν.

Ἀποτελεῖν persolvere coni. Keckius Ag. 1410 δημοθρόους τ' ἀράς ἀνδικες; ἀποτελεῖς poenas dirarum persolves. Libri ἀπέδικες; ἀπέτεμες. Maehlius ἀπέβαλες.

Ἀποιέμενιν decidere, resecare in loco modo memorato servandum iudicavit Weilius totumque locum sic refingendum δαμοθρόους τ' ἀράς ἀπέδικες; ἀπετάμης. resecatus es e civium communione.

Ἄπτολις coni. Hartungius Ch. 75 ἀνάγκαν γὰρ ἀμφ' ἀπτολιν θεοὶ προσήνεγκαν διί necessitatem quae solet esse earum quae patria carent adtulerunt.

Ἄνωθεν procul coni. Paleius Ag. 1591 ἔθρουπι ἄνωθεν. Ad librorum scripturam ἄνωθεν propius accedit Karstenii coniectura ἄνευθεν.

Ἄρα igitur coni. Meinekius Sept. 811 οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠγαίροντ' ἄρα. Libri ἄραν. Sed cf. ὕαμιμος. Coni. Wecklinius (studia in Aesch. p. 75) Pers. 459 πολλὰ μὲντ'

ἄρ' ἐκ χειρῶν πέποισιν ἠράσσοντο. Libri πολλὰ μὲν γὰρ. Coni. Hartungius Ag. 1252 ἢ κάρτα τᾶρα παρεκόπτης χρησμῶν ἐμῶν. Vide δαρόν. Suppl. 435 v. s. Ἄρης.

Ἄρα imprecatio conii. Bamberger Ag. 375 πέφανται δ' ἔκγονος ἀτολμήτων ἀρά. Libri πέφανται δ' ἐγγόνους ἀτολμήτων ἄρη. (Farnesianus super primum γ in ἐγγόνους adscriptum habet x.) Ahrens πέφανται δ' ἐγκόνως ἀτολμήτω βάρει dii vero celeriter insuperabili vi adparuerunt. Hermanno Ἄρης subesse visum est, quum ederet πέφανται δ' ἐκγόνοις ἀτολμήτως Ἄρη πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως. Similiter Enger et Hartungius πέφανται δ' ἐκτίνουσα τόλμη τῶν Ἄρη. sq. Schwerdtius πέφανται δ' ἐγγνος ἀτολμήτως ἄρης. (ἀτολμήτως est „impotenter“. Fritschius πέφανται δ' ἐκρόνοις ἀτολμήτων Ἄρης apparuit autem posteris bellica virtus ignavorum iusto vehementius infantium. Dicta haec sunt in Paridem, qui in Piade et ignavus est et idem gloriosus. Ortmannus πέφανται δ' ἔκγονος ἀτολμήτων ἄρη πνεόντων. Weilius et Keckius θράσος restituendum esse arbitrati sunt, quorum ille edidit πέφύσθαι δ' ὁ νοῦς ἀτολμήτω θράσει, hic πέφανται δὴ κτενεῖς ἀτολμήτω θράσει. M. Schmidtus vocem ἔρος eruere sibi visus est: πέφανται δ' ἐγκόνως ἀτολμήτων ἔρος πνεόντων μεῖζον sq.

Ἀραῖος ad exsecrationem pertinens, exsecratus conii. Keckius Ag. 649 χειμῶν ἀραῖον. Libri Ἀχαιῶν.

Ἀραῖσθαι precari conii. Meinekius Suppl. 450 δεῖ κάρτ' ἀραῖσθαι. Libri δεῖ κάρτα θύειν.

Ἄρος utilitas conii. Ahrens Suppl. 83 ἔστι τι καὶ πολέμον τετρομένους βομὸς ἄρος. Med. ἄρης. Coni. Heimsoethius Ag. 803 ἄρος ἀκούσιον ἀνδράσι θνήσκουσι χομίζων. Hesyechius ἄρος. ὄφελος καὶ βλάβος ἀκούσιον. Farn. θάρσος ἐκούσιον. Flor. Vict. θράσος. Keckius χθονὸς ἐγκληρον (πῖταρ δήας). Maehly θέρως οὐ θύσιον. Coni. M. Schmidtus Ag. 182 δαιμόνων δ' ἔτ' οὐκ ἄρος. Libri δαιμόνων δέ που χάρις.

Ἄρδης cuspis conii. Kieseler (meditat. de Aesch. Sondershausen 1837, p. 8) Pers. 321 ὁ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος ἄρδαι πένθος παρασχών. Libri Σάρδαι.

Ἄρειος Martialis conii. Lowinski Sept. 573 μέγιστον Ἀρείων κακῶν διδάσκαλον. Libri Ἄρει τῶν κακῶν. V. πῆμα.

Ἄρης Mars, pugna conii. Hermannus Sept. 763. V. s. ἀνείργειν. Ἄρει conii. Seidler et Wellauer in loco corruptissimo Suppl. 435 ἴσθι γὰρ παισὶ τᾶδε καὶ δόμοις ὀπίτερ' ἂν κίσης μένει Ἄρει κίνειν. Libri μένει δρεικτείνειν. Boissonadius et Hermannus μένει δορὶ τίνειν. Weilius μένει ἄρ' ἐκτίνειν. Ἄρεως conii. Lowinski Sept. 785. Vide l. s. ἄγριος.

Ἄρια antiqua Mediae appellatio conii. Hartungius Prom. 420 Ἀρίας τ' ἄρειον ἀνθος. Libri Ἀραβίας τ'. (Penultima producta non magis displicet quam vel Μᾶγος Pers. 318 vel penultima in Ἀριεμβάρης et Φαρανδάκης ibid. 29, 302, 331, 952 modo producta modo brevis.

Ἄρηξις auxilium conii. Emperius Ag. 556 σπαρνάς τ' ἀρήξεις. Libri παρήξεις.

Ἄρκεῖν sufficere conii. Herm. Ag. 1630 v. αἰνεῖν.

Ἄρμα currus conii. Oberdickius (Zeitschrift für oesterr. Gymn. 1874, V, p. 326) Pers. 428 ἔως κελαινῆς νυκτὸς ἄρμ' ἀφείλειο. Libri ὄμμ'. collato Choeph. v. 660 τᾶχυνε δ' ὡς καὶ νυκτὸς ἄρμ' ἐπέιγεται σκοτεινόν.

Ἄρμενος (ἀραρίσκω) conii. Meinekius Ag. 913 τὰ δ' ἀλλὰ φροντὶς — θήσει σὺν θεοῖσιν ἄρμενα. Libri σὺν θεοῖς εἰμαρμένα.

Ἄρμος rima conii. Wecklinus Sept. 665. Vide l. s. ἄνομος.

Ἀριφέρμων praegravidus coni. M. Schmidtus Ag. 119 βοσκόμενοι ταχίαν, ἀριφέρ-
μονα κύματι γέννας. Med. λαρίαν ἐρικύματα φέρματι. Flor. ἐρικύμονα φέρβοντο.

Ἄρμονία significatione adiectiva (ad concordiam cogens) inesse putavit Hermannus
in Suppl. v. 1042, ubi Mediceus habet δέδοται δ' ἄρμονίαι μοῖρ' Ἀφροδίτης. Hermannus edidit
ἄρμονία μοῖρ', Robortellum secutus et, ut sibi visus est, Guelferbytanum. „Epitheto indi-
gere videtur μοῖρα. Itaque nominativum restitui, ut Suadae data esse dicatur ἄρμονία
μοῖρ' Ἀφροδίτης, libros secutus. Adiectivi usum monstrat Perictiones Pythagoreae liber
περὶ γυναικὸς ἄρμονίας, in quo apud Stobaeum XXXV, 19 ἄρμονία γυνή dicta est p. 487,
19, 29 et 488, 40. Nam etsi nemo Bentleii de istis Pythagoreorum scriptis sententiae
refragabitur, tamen concedendum erit eos verba sermonemque antiquorum imitatos esse
Pythagoreorum.

Ἀρνῶν agnarum coni. Keckius Ag. 719 ἔθρεψεν δὲ λέοντος ἴνῃ δόμοις ἀγάλακτον
ἀρνῶν ἀνήρ φιλόμαστον. Codd. ἀγάλακτον οὔτιος, Farnes. οὔτως. Confert. Keckius Hesych.
ἀγάλακτος, ὁμόθηλος, ὁμογάλακτος. Wecklinius (in museo Rhen. 1871, p. 148) ἀγάλακτα
βούτιας ἀνήρ. Weilius ἀγάλακτον οἶος δρόσοις.

Ἀριᾶν instruere coni. Meinekius Ag. 1209 τέχναισιν ἐνθέοις ἡρητημένη. Libri ἡρη-
μένη. Confert. Prom. 713 ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρητημένοι. Sed ibi praefendum videtur
ἐξηρητημένοι.

Ἀριτέμεια incolumitas coni. Herm. Suppl. 697 φυλάσσοι δ' ἀριτέμεια τιμᾶς, τὸ δῆμον,
τὸ πτόλιν κρατύνει. Libri φυλάσσοι δ' ἀτιμίας τιμᾶς. Schol. ἀμετακίνητοι εἶεν ἀτιοῖς αἱ
τιμαί. Inde Butler et Paleius ἀριτεμαῖα, qua forma etiam Euripides Herc. fur. 1054 ad-
verbialiter usus est. Heims. ἀριτεμισί. C. O. Mueller φυλάσσοι τιμίοισι. Keckius ἀριακαί.
Bergkius (Philol. XXXII) φυλάσσοι τὰ πύκνιμ' ἀτιοῖς. Wecklinius φυλάσσοι δ' εὐ³ τ'
ἔιασι τιμᾶς.

Ἀριτεμις Diana coni. Herm. Suppl. 146 θέλουσα δ' αὐ³ θέλουσαν ἀγνὰ μ' ἐπιδέτω
Αἰὸς κόρα ἔχουσα σέμν' ἐνώπι' Ἀριτεμις. παντὶ δὲ σθένει διωγοῖς ἐμοῖσιν ἀσχαλοῦσ' —
θύσιος γενέσθω. Libri ἐνώπι' ἀσφαλές. παντὶ δὲ σθενονσι (σι in rasura Med.) διωγ-
μοῖσι δ' ἀσφαλέας (διωγοῖσιν ἀσφαλές Rob.) Audacius Oberdickius ἔχουσα τέμν' ἐπόπιον,
σφοδρῶς δὲ παντὶ τε σθένει διωγοῖς προσβαλοῦσ' sq. Postea maluit σκεθρῶς δὲ παντὶ
τε σθένει, quum ἀσφαλές pro glossemate haberet. Schwerdtius παντὶ δὲ σθένει διωγοῖς
διασφαλοῦσ'.

Ἀριτκροῖος recens desponsata coni. Meinekius (Philolog. 1863, p. 57) Sept. 333
κλαντὸν δ' ἀριτκροῖοις ὁμοδρόπων νομίμων προπάροιδεν διαμεῖψαι δωμάτων συγγερῶν ὁδόν.
Grammaticus apud Bekker Anecd. p. 447, 20 Ἀριτκροτεῖσθαι. συμφωνεῖσθαι. ἀριτκροτοῦντ'
οἱ γάμοι, φησὶ Μένανδρος. Med. ἀριτκροῖοις, litera δ ad τ a secunda manu adscripta.

Ἀρχός dux coni. Canter Pers. 329 τοιῶν δὲ γ' ἀρχῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι. Libri
τοιῶν δ' ἀρχόντων. Ceterum Homericum hoc vocabulum alibi apud tragicos non legitur,
nisi in loco corrupto Ag. 124, ubi libri Flor. et Farn. habent πομπούς τ' ἀρχοῦς. Herm.
τοιῶνδε ταρῶν. Turnebus τοῖων δ' ἀρ' ὄντων.

Ἀρωγός auxilium ferens coni. Weilius Sept. 165 ἧ ταῦτ' ἀρωγὰ καὶ πόλει σωτήρια;
Libri ἄρῖστα. Heimsoethius (studia critica p. 333) ἧ ταῦτ' ἐπαρκέσει πόλει σωτηρίαν;

Ἀσεβής impius. Coni. Herm. Suppl. 846 λεῖφ' ἔδρανα, κί ἐς δόρυ ἀτίετος ἀνά πόλιν
ἀσεβῶν. Med. ἀσεβῆτα πόλιν εὐσεβῶν. Hermannus quum haec verba alteri hemichorio
tribueret, scripsit ἀτίετος, quod est impune, et ἀσεβῶν. Abire iubent ab sedibus suis prae-
conem, impie in urbe sacratas sedes violantem. Aliter qui haec praeconis esse

putent. Ἄ τίει' ἄμ πόλιν οὐ σέβω Scholefieldius, Paleius. Weilius ἄ τίει' ἀνά πόλιν ἐμὴν πάλιν εὐσεβεῖν.

Ἄση satietas. V. ἄγη.

Ἄσιανός Asiaticus con. Meineke Pers. 584 τοὶ δ' ἀνά γῆν Ἀσιανήν vel Ἀσιηνάμ οὐκέτι περσονομοῦνται. Libri τοὶ δ' ἀνά γῆν Ἀσίαν δῆρ.

Ἄσμενος libens, volens. con. Herm. Eum. 651 τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω σιρόφων ἰθῆσιν οὐδὲν ἄσμενῳ μένει. Libri οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει. Hermannus οὐδὲν non adverbialiter accipiendum censuit, sed accusativum qui dicitur obiecti opponi voci πάντα.

Ἄσπιδηκρότος scutis sonitum edens con. Keckius Ag. 825 ἵπτον νεοσσός ἀσπιδηκρότος, in iis quae sequuntur (λεώς πήδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν) voce λεώς in λάβρον mutata. Libri ἀσπιδησιρόφος. Blomf. ἀσπιδηφόρος. Wieseler per literas quondam mihi significavit scribendum esse ἀσπιδήτροφος conferens ἀσπιδοφέμων, et ἀσπιδοθρέμμων ap. Eurip. Phoen. 80 et schol.

Ἄσταλῶς con. Oberdick Pers. 566 ἠτάδ' ἐκφυγεῖν ἄνακ' ἀσταλῶς ἀκούομεν. Libri αὐτὸν ὡς ἀκούομεν (Zeitschr. f. oesterr. Gymn. 1874, fasc. IV, pag. 243).

Ἄστοδρομονομένην con. Meinekius Sept. 221 ἄστοδρομονομένην πόλιν, cuius incursus cum interitu coniunctus est. Libri ἀστροδρομονομένην.

Ἄστικός urbanus con. Herm. Eum. 68 ἀστικός λεώς. Libri Ἄτικός.

Ἄσιός civis con. Rossbachius Ch. 279 ἀστοῖς πιφανύσκων εἶπε. Libri βροτοῖς. Coni. Bergkii ἀστοῖς Suppl. 698. V. Ἄρτεμις.

Ἄσχαλῶν angi, moleste ferre con. Herm. ἀσχαλῶσ' Suppl. 148. Vide Ἄρτεμις.

Ἄστρον sidus con. Merkel Pers. 13 νέον δ' ἄστρο βαῦζει. Libri νέον δ' ἄνδρα βαῦζει.

Ἄναύρωπος placido adspectu usus con. Meineke Ag. 244. Libri ἀναύρωτος.

Ἄτερ sine con. Oberdick Suppl. 782 ἄτερ τε περὶ γων. Libri ἄτερθε. V. αἴσιος.

Ἄτιεν non honorare. Ἄισθεις con. Maehlius Ag. 413. V. ἄθνημος.

Ἄτίμητος inhonoratus con. Madvigius (adv. crit. p. 195) ἤδη τὰ τοῦδ' ὄτ' οὐκ ἀτιμητ' ἦν θεοῖς. Libri ἤδη τὰ τοῦδ' οὐ διατείμηται θεοῖς. Weilius οὐ δίχα τετίμηται.

Ἄτρεματός tranquillus con. Butler et Paleius ἀτρεμαῖα cum significatione adverbiali Suppl. 697. Vide locum sub ἀριτέμεια.

Ἄτρεμισὶ sine timore ibidem.

Ἄτριακὶ firmiter ibidem.

Ἄτη perniciēs damnū con. Ahrens Ag. 103 τότε δ' ἐκ θυσῶν — ἐλπὶς ἀμύνει φρονιδ' ἀπληστον τὴν θυμοβόρον φρενός ἄτην. Similiter Weilius λύπης, θυμοφθόρον ἄτην. Florent. τὴν θυμοβόρον (sic) λύπης φρένα. Medic. τὴν θυμοφθόρον λύπης φρένα, quam lectionem Ahrens ex glossemate ψυχοφθόρον irrepsisse docuit. Weilius contra servata libri Medicei lectione θυμοφθόρον ceteras corruptelas inde ortas censuit quod ad φρονιδ' ἀπληστον λύπης adscripta erat interpretatio ἀπληστον λύπης φρένα. Enger λύπης φρένα θυμοβόροιο, Keckius praeunte Karstenio ἐλπὶς ἀμύνει θυμοβόραν φρονιδ' ἀπληστον. — Ἄταις con. Ahrens Ag. 239 τορὸν γὰρ ἤξει σύνωρον ἄταις. Med. συνορθὸν ἀταις. Florent. et Farn. σύνωρον ἀταις. Maehlius (in Jahni annal. 95, p. 433) tale quid suspicatur θροοῦν τ' ἀταις vel συνόν τ' ἀταις. Beckmannus σύνωρον ἀδαῖς concinens cum effatis.

Ἄδ̄ rursus Wieseler restituendum esse arbitratus est Ag. 737 παρ' ἀδ̄ τὰδ̄ ἐλθεῖν ἐς Ἰλίον πόλιν. Libri παρ' ἀνιὰ. Inseruit Hermannus Eum. 535 ἐκ δ' ὑγείας αἰ̄ φρενῶν

ὁ πάμφιλος καὶ πολύευκτος ὄλβος, ut versus antistropheae responderet, sed vitium in antistrophe latere videtur. Coniecit Dindorfius Eum. 842 τίς μ' ὑποδέεται πλευράς αὐ³ δῦα, ex parte secutus Wieselerum, qui coniecerat ὦ³ δῦα. Proposuit αὐ³ Guil. Schmidt Ag. 847 αὐ³ μενεῖ. Vide ἐμμένειν.

Ἀνδῆ vox. Coni. Herm. ἀνδάν Ch. 827 σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἦκη μέρος ἔργων ἐπαύσας τε θροοῦσαν πρὸς σέ, τέκνον, πατὴρ περαίνειν ἐπίμομφον ἀνδάν. Med. ἐπαύσας πατὴρ ἔργω θροοῦσα πρὸς σέ τέκνον πατὴρ ἀνδάν καὶ περαίνων ἐπίμομφαν ἄταν, statuens ille ἀνδάν esse veram lectionem, super vitiosum ἄταν adscriptam et propterea alieno loco insertam. Significari putat indignantem patris vocem, id est quae patris indignantis vox filium iuberet. Enger cum Seidler et Bamberger ἐπαύσας πατὴρ ἀνδάν θροομένη τέκνον, quod volebat esse patris nomen, vocem „pater“, quum sit „patris loquentis“ vocem, ut monuit Weilius. Heimsoethius coni. δίκας πέραν' οὐκ ἐπίμομφον ἄταν.

Ἀνδαῖς coni. Beckmannus Ag. 253. v. s. Ἄτη.

Ἀνθῖς rursus coni. Wieseler Ch. 454 τὰ δ' ἀνθῖς ὥρα μαθεῖν. Libri τὰ δ' αὐτὸς ὄργαι.

Ἀνθομόσπορος eodem semine ortus coni. Prien. Sept. 576 καὶ τὸν σὸν ἀνθῖς ἀνθομόσπορον κάσιν. Libri ἀνθῖς πρὸς μόραν ἀδελφεόν. Heimsoethius in commentatione de interpolationibus IV pag. καὶ τὸν σὸν ἀνθ' ὀμόσπορόν τε καὶ κάσιν.

Ἀνξεν significacione intransitiva augeri coni. Naegelsbachius Ch. 824 πόλει τὰδ' αὐ³. ἐμὸν, ἐμὸν κέρδος ἀνξει τόδ'. Libri ἀέξεται, quod Naegelsbachius pro glossemate habuit. (Explicationes et emendat. Aesch. Monaci 1857, p. 37.) Hermannus significacione transitiva τὰδ' εὐ³ ἔχον' ἐμὸν κέρδος ἀνξει τόδ'. Weilius ἦ τὰδ' εὐ³ σχόντ' ἐμὸν κέρδος λέξεται τόδε.

Ἀνόθηκος aridus vel durus et acutus suspicatus est Hermannus fragm. 317 Ἀβῶν γὰρ ἀνόθηκτον Εὐβοϊκὸν ξίφος. Libri ἀνιόθηκτον. Naukius αὐτὸς θηκίον.

Ἀντε rursus coni. Heimsoethius (de interpolationibus commentatio IV, p. 10) Suppl. v. 320 Ἀναός, ἀδελγός δ' ἀντε πενηκοντάπαις. Libri ἀδελγός δ' ἐστὶ.

Ἀντόκρανος. Coni. Weilius Sept. 846 τὰδ' ἀντόκρανα. Libri ἀντόδηλα. Etym. Magn. pag. 173, 34 ἀντόκρανα. ἀντόδηλα, ἀντοκράνια.

Ἀντόκτινος. Coni. Wieseler Ag. 536 ἀντόκτινον πατρῶν ἔθρισεν δόμον, a se ipso, id est a gentili interfectum vel perditum. Libri ἀντόχθονον.

Ἀντός coni. Weilius Ch. 498 ἦτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις ἢ τὰς ὁμοίας ἀντὸς ἀντίδος βλάβας. Libri ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος βλάβας λαβεῖν. Weilii emendatio pendet a scholio ἢ τὴν δίκην συμμαχοῦσαν ἡμῖν κατ' ἀντῶν πέμψον ἢ σὺ κόλασον αὐτούς. Non multo secus qui de Dindorfii lexico sententiam tulit in Leutschii indice philologico 1874, fasc. II, pag. ἀντὸς ἀντίδος λαβών.

Ἀνχμός siccitas coni. Scaliger Eum. 803 βρωτῆρας ἀνχμούς. Libri βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους. Hermannus quid iudicaverit de librorum lectione, vide s. δάϊος. Musgravius ἄχνας, Wieseler ἄχνας.

Ἄφαντος, obscurus coni. Peiper Suppl. 806. V. ἀμυγή.

Ἄφάντως pro ἄφαντος Suppl. 781 Hermannus substituit responsionis caussa.

Vide αἴσιος.

Ἄφή coniunctio coni. Keckius Ag. 985. V. locum s. ἀκμή.

Ἄφετος intolerabilis coni. Maur. Schmidtus Suppl. 817 γένος γὰρ Αἰγύπτειον ὕβρον.

ἄφροτον ἀρσενογενές. Med. αἰγύπτιον ὕβρον δύσφορον. Hermannus δύσοιστον. Oberdickius γένος γὰρ Αἰγύπτου στυγνόν.

Ἀφρονεῖν non sapere. Coni. Meineke Ag. 1163 νεογνός ἂν ἀφρονῶν μάθοι. Libri νεογνός ἀνθρώπων μάθοι. Keckius βλασιός νεόγονος ἂν μάθοι. Martinus καὶ νεογνός ἂν βροτῶν μάθοι. Sic etiam Maehlius, nisi quod καὶ delet.

Ἄχθος onus, calamitas coni. Meinekius Pers. 665 ὅπως καὶν' ἄχθη τε κλύης νέα ἢ ἄχη. Libri ὅπως καινά τε κλύης.

Ἄχνη fumus. Virorum doctorum coniecturas Eum. 803 v. s. ἀχμός. Editor Gothanus recepta Musgravii emendatione ἄχνας robiginem interpretatur. Weilius quum ederet βοτῆρας ἄχνας, hoc continuata pastoris imagine praeclare dici putavit de tenera propagine, quae alibi δρόσοι, ἔρσαι, ψάκαλα vocantur.

Ἄωρος intempestivus Suppl. 1002. Vide ἀνθίζειν.

B.

Βαθμῖς gradus in quo quis consedit. coni. Enger βαθμίδων Suppl. 829. Vide βαίνειν.

Βάθος profunditas coni. Enger Ch. 452 ἡσύχω φρενῶν βάθει. Libri βάσει.

Βαθύσκοιον alta caligine opertus coni. Maehlius Ag. 769 τότε ἢ τότε ἔστι ἂν κύριον μὲν τέμαρ βαθύσκοιον δαίμονα τεκοῦσ' ἄμαχον. Libri τότε ἢ τότε ὅταν τὸ κύριον μὲν νεαρὰ φάους. κότον δαίμονά τε τὸν ἄμαχον. Schneidewinas ἔστι ἂν ἐπὶ τὸ κύριον μὲν φαιεσκόντων, Ahrens φάος τόκον. Keckius ἔστι κύριον μολεῖν ἔαρ φαιεσκόντων δαίμονα τεκεῖν.

Βαθύτιμος in terrae profundo honoratus coni. Herm. Suppl. v. 24 καὶ βαθύτιμοι χθόνιοι θήκας κατέχοντες, heroibus sub terra conditis locum esse arbitratus. Libri βαρύτιμοι.

Βαίνειν ire Ch. 73 coni. Herm. in loco corruptissimo βᾶθ. Suppl. 829 φροῦδα πολέα βᾶθιμοι. Med. φροῦδα βάται βαθμι. Enger φροῦδα βατέα βαθμίδων. Coni. Prienius Sep. 87 βᾶς ὑπὲρ ἐρκέων ὁ λεύκασπις ὄρνυται λεώς. Libri βοᾶ ὑπὲρ ἐρκέων. Eum. 452 Weilius coni. καὶ βαιοῖσι καὶ ἔνιοις πόροις. Libri καὶ βοιοῖσι.

Βᾶρις apud Hesychium explicatur τεῖχος, στοά, πύργος, apud Etymologum p. 188, 32 βάρεις — στοαί, αὐλαί, πύργοι. Τινὲς δὲ λέγουσι καὶ μεγάλα καὶ ὑπόβαθροι πέτραι, quales fuisse credibile gradus in descensu illo qui Eum. v. 1007, 1023 indicatur, si ad hunc locum haec spectare putes. Poetae locum hoc vocabulo usi novi nullam praeter versus anthologiae adhibitos a Suida p. 213 Bekk. ubi significat tumulum sepulchri. Verba sunt editoris Gothani, qui in Eum. v. 923 hoc vocabulum intulit ὁ δὲ μὴ κύρσας βάρεων τούτων. Libri βαρέων. Meinekius coni. βραβέων. Hartungius ὁ δὲ μὴ κύρσας τῶν δ' εὐμενέων, vocem βαρέων ex glossemate irrepsisse putans. Schuetzius πρόων. Alii negationem tollendam esse censuerunt. Schoemannus ὁ γε μὴν κύρσας βαρέων πρὸς τῶνδ'. Franzius ὁ δὲ δὴ κύρσας βαρέων τούτων.

Βάρος pondus, vis coni. Ahrens ἀτολήτω βάρει Ag. 359. Vide ἄρα.

Βάσις ingressio. Eum. v. 37 ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν βάσιν, varia lectio in Mediceo supra στάσιν adscripta.

Βάτανα coni. Herm. Pers. 935 τὰ Βάτανα προλιπῶν. Med. τὰ γβᾶτανα λιπῶν.

Βία vis. Inserendum esse βία censuit Otto Hense in Ch. v. 73 πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ βία βαίνοντες (Otto Hense, kritische Blaetter pag. 28).

Βιάσθαι vim adhibere coni. Weilius Ag. 794 καὶ ξυγγαίρουσιν (vel ξὺν χαίρουσιν)

ὁμοιοπρεπεῖς, ἀγέλαστα πρόσωπα βιώνται. Libri βιαζόμενοι, in quibus si ξυγγαίρουσιν pro dativo habeatur, verbum deesse Weilius monet, si pro verbo, dativum desiderari, nam ὁμοιοπρεπεῖς non posse dictum esse pro ὁμοίως pariter. Sed quidni verbum substantivum omissum esse putemus? Βιάται coni. Keckius in loco corruptissimo Ag. 793 τίς καὶ σε φρενοκλοπεῖ θεός; βιάται δ' ὑπὲρ βριθῆς ἐπεμπύτων μελίξεν πάθη. Flor. καὶ τίς σε κακοφρονεῖν ἴδησι δαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπύτων. Farn. τίς σε καὶ κακοφρονεῖν δαίμων ποιεῖ ὑπερβαρῆς ἐμπύτων. Verba ἴδησι et ποιεῖ Keckius pro glossematis habet.

Βλάβη damnum. coni. Heimsoethius (Wiederherstellung p. 279) βλάβην in loco corruptissimo Ch. 954 τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσιος μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός ἐπ' ὀμφαλῶ ᾤσε, δόλω δόλον βλάβαν τ' ἐγγροισθεῖσαν ἐποίχεται. Libri τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσιος μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός ἐπ' ὄχθει ἄξεν ἀδόλως δολίας βλαπτομένην ἐν χρόνοις θεῖσαν ἐποίχεται. Et βλάβην, quod iam Ahrens subesse suspicatus erat, Heimsoethius scholio indicari iudicavit (τὴν Κλυταιμνήστραν τὴν δολίως βλάπτουσαν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον τὸν οἶκον ἐποίχεται ἢ δίκη . . . ἐπεξήλθε τὴν δίκην βλαπτομένην ἐκ πολλοῦ Ὁρέστης. Etiam δολίαν vel δολίας (nam incertum est quid exstet in Mediceo) ex substantivo δόλος ortum esse putat, quod bis esse positum ei videtur. Alii in verbis ἐπ' ὄχθει non substantivum, sed verbum latere suspicati sunt. Weilius: τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρνάσιος μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός ἐπορθιά, ξὺν ἀδόλοις δόλοις βλαπτομένην πάλαι δίκαν ἐγγροισθεῖσαν ἐποίχεται. — Coni. Rossbachius βλάβην Ch. 476 φυγεῖν μόρον, προσθεῖσαν Αἰγίσθω βλάβην. Libri φυγεῖν μέγαν, προσθεῖσαν Αἰγίσθω omisso ultimo vocabulo.

Βλαστός proles coni. Keckius Ag. 1163. Vide ἀφρονεῖν.

Βλέπειν cernere, spectare. coni. Keckius Suppl. 172 νῦν παλίντροπον βλέπων ὄψιν ἐν λιπαῖσιν, ut removeatur syllaba anceps. Libri νῦν ἔχων παλίντροπον.

Βόαμα coni. Herm. Suppl. 823 in loco corruptissimo οσιόφρονα λύσιν κυβασίας ὀλωλυῖα βόαμα φαίνω. Libri βοᾶν ἀμφαίνω.

Βοᾶν clamare inseruit Herm. Pers. 966 οιοιοῖ βόα ποῦ σοι Φαρνοῦχος; Libri sine βόα habent ποῦ δέ σοι Φαρνοῦχος; Idem Pers. 1054 ex Eustathii commentariis ad Dionys. Perieg. et sex codicibus Parisinis recepit καὶ στέρον ἄρασσε καὶ βόα τὸ Μῦσιον. Libri ceteri κάπιβόα. — Βοᾶται coni. Blomf. Ch. 632 βοᾶται δὲ δὴ ποθεν κατὰ πτωσιον. Libri γοᾶται δὲ δὴ ποθει. Weilius βοᾶται δ' αἰεὶ τόθεν. Enger γοᾶται δὲ γὰ πάθος. Merkel λόγῳ γοατῶ δὲ δὴ ποθει (λόγῳ ex praecedentibus adsumpto.)

Βόης is qui clamat. Vocabulum quod nonnisi apud Lucianum Lapith. XII legitur, restituendum arbitratur Oberdickius Suppl. 889 βόαν φοβερόν ἀπότρεπε. Libri βοᾶν.

Βόλος rete. Coni. Weilius Ag. 1172 βόλω. V. ἐμπηδᾶν.

Βούσιαθμον bubile coni. Herm. Ag. 896 λέγοιμ' ἂν ἄνδρα τόνδε βουσιάθμων κύνα. Libri τῶν σταθμῶν κύνα. Weilius τόνδ' ἐγὼ σταθμῶν κύνα.

Βούτης bubulus coni. Wecklinius Ag. 719 βούτας ἀνήρ. Vide locum s. ἀρνῶν.

Βραβεύς certaminis magister. coni. Meineke Eum. 931. ὁ δὲ μὴ κύρσας βραβέων τούτων. Vide βᾶρις.

Βρεγμός cum liquoris significatione coni. Keckius Ag. 560 ἐξ οὐρανοῦ γὰρ κάπὸ γῆς λειμονίας βρεγμοὶ κατεψάκαζον. In paucis illis locis ubi hoc vocabulum legitur infantium medium caput significat, quod liquorem diutius servat. Librorum lectio δρόσοι non sine offensione est, quoniam sequitur masculinum τιθέντες.

Βραχύς brevis, parvus. coni. Keckius Ag. 304 ὠτρυνε θεσμόν μὴ χαρίζεσθαι βραχύν.

Libri πρὸς, quod Keckius pro glossemate habet. Ad Θεσμόν confert Hesychii glossam Θεσμούς. τὰς συνθέσεις τῶν ζύλων.

Βροτήσιος ad mortales pertinens, mortalis coni. Merkel Pers. 599 ἐπίσταται βροτήσι' ὡς, ὅταν κλύδων κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνεν φιλεῖ. Hesych. βροτήσια. ἀνθρώπεια καὶ ἀνθρώπινα. Libri βροτιοῖσιν ὡς. M. Schmidt Mus. Rhen. 26, p. 206 ἐπίσταται βρότειον ὡς. Meinekius vitium quaesivit in verbo δειμαίνεν, quum corrigeret δεῖμ' ἄγειν collato θάνατον ἄγειν Eur. Hel. 243. χαρὰν ἄγειν fragm. 175 N.

Βροτός mortalis. Coni. Martin βροτιῶν Ag. 1163. Vide ἀφρογεῖν. Inseruit βροτιοῖς Weilius Ch. 597 κρατεῖται γὰρ οὕτως τὸ θεῖον βροτιοῖς. πέρα τὸ μὴ — ὑπουργεῖν κακοῖς. Libri κρατεῖταιπὼς τὸ θεῖον παρὰ sq. quod Jonghiius vertit: superatur aliquo modo divinum nomen propterea quod non obtemperat malis. Herm. κρατεῖτω δ' ἔπος τὸ θεῖον τὸ μὴ μ' ὑπουργεῖν κακοῖς.

Βρονάζεσθαι Hesych. βρονάζομαι, ἀναβακχεύομαι μετὰ τινος κινήσεως. Coni. Karstenius Ag. 1510 βρονάζεται δ' ὁμοσπόροις ἐπιδόουσις αἱμάτων haud male de malo genio gentis Pelopidarum. Libri βιάζεται.

Βώπας qui nutrit coni. Herm. Suppl. 879 ὁ δὲ βώπας, ὁ μέγας Νεῖλος. Libri ὅς ἐρωπᾶς. Enger ἐπαρωγός. Schwerdtius ὅς ἐπωπᾶ σ'. Heimsoethius ὁ δ' ἐπόπας.

Schulnachrichten.

I. Verfügungen des Kön. Hochl. Provinzial-Schulcollegiums.

1874. 24. Juni: Verfügung, betr. die Maturitäts-Prüfung und die Form des Maturitätszeugnisses.

1. Dec.: Das Statut der Charlotten-Stiftung für Philologie wird mitgetheilt. (Durch das Testament der am 8. März 1871 zu Pietra Santa bei Livorno verstorbenen Frau Wittwe Charlotte Stiepel, geb. Freiin von Hopffgarten, wird ein Stiftungs-Capital von 10,000 Thalern für die höhere Ausbildung junger Philologen bestimmt, welche von den Zinsen dieses Capitals ein Reisestipendium auf 4 Jahre erhalten sollen.)

II. Lehrmittel.

Von Sr. Kais. Kön. Hoheit dem Kronprinzen erhielt die Bibliothek die Fortsetzung des Pommerschen Landbuches von Berghaus.

Durch das Kön. Schulcollegium empfing sie den 5. Band der Scriptorum rerum Prussicarum.

Durch Herrn Director Dr. Bonitz in Berlin die Festschrift zum 300jährigen Jubiläum des Gymn. zum Grauen Kloster.

Für diese Geschenke spreche ich hiermit den ehrerbietigsten Dank aus.

III. Lehrverfassung.

In der Lehrverfassung ist nichts Wesentliches verändert; nur ist in Unter-Tertia ein naturgeschichtlicher Cursus eingerichtet und in demselben während des Sommers Botanik, während des Winters Zoologie vorgetragen.

Die Lectüre war in den oberen und mittleren Klassen folgende:

1) Lateinisch: Prima: Cic. pro Murena, Phil. I und II, de Finn. I Einl. und V; Hor. Sat. I und Epist. I und II, 2. 3. — Secunda: Cic. pro Rosc. Amer. und in Verr. IV Sall. Ing. Virg. Am. V und I. — Ober-Tertia: Curtius und Ovid Fasti. — Unter-Tertia: Caesar B. G. und Ovid in der Chrestomathie von Siebelis.

2) Griechisch: Prima: Hom. Il. 2. Hälfte. Soph. Phil. und Ajax. Plato Apol. und Protag. — Secunda: Hom. Od. 1. Hälfte. Xen. Memor. — Tertia: Anabasis.

3) Hebräisch: Prima: Genesis. — Secunda: Gesenius Lesebuch.

4) Französisch: Prima: Guizot Washington. — Secunda: Montesquieu Considérations. — Ober-Tertia: Michaud Croisades.

Am Zeichnen haben 11 Schüler aus den oberen Klassen Theil genommen.

IV. Zur Chronik des Gymnasiums.

Im Lehrercollegium haben keine weiteren Veränderungen stattgefunden, als dasz Herr Dr. Roesener zu Michaelis 1874 uns verliesz, um eine Oberlehrerstelle an der höheren Bürgerschule zu Nordheim anzutreten. An seine Stelle ist Herr Duncker, welcher seine Lehrer-Thätigkeit schon am Gymnasium zu Neu-Stettin begonnen und bewährt hatte, getreten.

Leider hat der Unterricht im Laufe des Schuljahres aufs Neue manche Störungen erfahren. Die längste durch eine wiederholte schwere Erkrankung des Directors, welche ihn im Anfange des Schuljahres 5 Wochen seinem Amte entzog. Dann bedurfte der Gesundheitszustand des Herrn Koennecke einer längeren Badereise, durch welche für ihn eine Verlängerung der Sommerferien nötig wurde. Im Verlauf des Winters wurde Herr Dr. Fahland 3 Wochen lang durch Krankheit an der Ertheilung des Unterrichts verhindert. Am Schlusz des Schuljahres wurde der Herr College Koennecke noch einmal durch Krankheit am Unterricht verhindert. In allen diesen Fällen haben die Erkrankten die bereitwillige Vertretung von Seiten der übrigen Collegen erhalten.

Der Gesundheitszustand unter den Schülern ist ein recht erfreulicher gewesen. Auch zur Zeit, als das Scharlachfieber hier eingekehrt war, haben nur wenige Erkrankungen stattgefunden und auch diese unter unsern Schülern kein Opfer gefordert.

Das Gymnasium begiegt auch im verflossenen Jahre das Sedanfest, am Morgen durch eine Schulfeyer, bei welcher der Herr College Dr. Roesener die Festrede hielt,

am Nachmittage durch eine von dem schönsten Wetter begünstigte Ausfahrt nach dem Lebbin.

Am 15. October feierte das Gymnasium den Geburtstag Sr. Hochseligen Majestät, von dem es den Namen trägt, zugleich seinen eigenen Stiftungstag. Der Director hielt dabei die Festrede und vertheilte zum Schlusz die Prämien des Hahn'schen Legates. Es empfangen:

- 1) Paul Cascorby aus Prima: Böhner Leben der Natur.
- 2) Carl Schneidewendt aus Secunda: Müller deutsche Geschichte.
- 3) Felix von Kameke aus Secunda: Freytag Dramen.
- 4) Leo Weisze aus Ober-Tertia: Hertzberg Feldzug der 10,000 Griechen.
- 5) Gustav Eppstein aus Unter-Tertia: Archenholtz Geschichte des 7jährigen Krieges.

Am 18. Februar führte der Herr College Todt mit dem Chore die Auferweckung des Lazarus von Loewe auf. Fräulein Helene Todt gewährte dabei ihre freundliche Mitwirkung.

Am Ausgang des Sommersemesters begleitete eine Anzahl Schüler den Director zur heiligen Communion.

Den Geburtstag Sr. Majestät des Kaisers und Königs begieng das Gymnasium durch eine Schulfeyer, bei der der Herr College Koennecke die Festrede übernommen hatte.

Am Schlusz des Sommersemesters fand eine Maturitäts-Prüfung statt, bei welcher folgende Schüler der Anstalt das Zeugnisz der Reife erhielten:

- 1) Ludwig Edmund Urban Cleve aus Lekow, Sohn eines verstorbenen Rittergutsbesitzers. Er studirt das Forstfach.
- 2) Paul August Ferdinand Dames aus Poelitz, Sohn eines verstorbenen Apothekers. Er studirt die Rechtswissenschaft.
- 3) Ferdinand August Steffen aus Arnsberg bei Treptow, Sohn eines dortigen Bauerhofsbesitzers. Er hat sich dem Studium der Arzneiwissenschaft gewidmet.

Die Aufgaben zur schriftlichen Prüfung waren:

1. Wodurch hat Friedrich der Grosze, obwohl er der deutschen Litteratur abgeneigt war, doch einen fördernden Einflusz auf dieselbe ausgeübt?
2. Cic. ali. ubi Epam. principem Graeciae virum dixit: verere id dictum esse vidatur quaeritur.
 - a) Von einem Orte A wird ein Courier abgeschickt, der alle 3 Stunden 4 Meilen macht. Von einem um 5 Meilen rückwärts gelegenen Orte wird 3 St. später ein anderer Courier abgeschickt, der alle 3 St. 5 Meilen macht, um jenen einzuholen. Wann und wo holt der zweite den ersten ein?
 - b) Die Summe der Volumen zweier Kugeln ist = a, das Volumen eines rechtwinkligen Parallelepipedums mit den beiden Kugelradien und ihrer Summe = b als Dimensionen = b gegeben. Wie grosz sind die Oberflächen beider Kugeln?
 - c) Von einem \triangle ist ein Winkel = α und die Summe der beiden einschlieszenden Seiten = s und der Radius des umschreibenden Kreises = r gegeben. Das \triangle zu berechnen.
 - d) Von einem \triangle ist ein Winkel = α und die Transversale zu einer der beiden

einschließenden Seiten A und der Radius des umschriebenen Kreises $= r$ gegeben. Das \triangle zu construiren.

Eben so fand am Schlusz des Wintersemesters eine Maturitäts-Prüfung statt, bei welcher folgende Abiturienten das Zeugnisz der Reife erwarben:

1) Julius Friedrich Otto Trost aus Stettin, Sohn eines Maurermeisters zu Stettin. Er wird Jura studiren.

2) Emil Friedrich Georg Steger aus Colberg, Sohn eines dortigen Bau-
meisters. Er wird Jura studiren.

3) Siegmund Fliesz aus Greiffenberg, Sohn des verstorbenen hiesigen Kauf-
manns Herrn Joel Fliesz. Er wird Jura studiren.

4) Carl Ludwig Francke aus Greiffenberg, Sohn des hiesigen Brauereibesizers
und Rathsherrn Herrn Eduard Francke. Er wird sich dem Baufache widmen.

5) Carl Julius Paul Fick aus Walsleben, Sohn eines dortigen Bauerhofsbesizers.
Er wird Medicin studiren.

6) Paul Carl Ernst Cascorby aus Greiffenberg, Sohn des hiesigen Zimmer-
meisters Herrn Cascorby. Er wird Philologie studiren. Er ist von der mündlichen Prü-
fung dispensirt worden.

7) Friedrich Wilhelm Gottlieb Rupp aus Cammin, Sohn eines Schuhmacher-
meisters zu Cammin. Er wird Philologie studiren.

8) Paul Emil Erhard Otte aus Greiffenberg, Sohn eines hiesigen Bäcker-
meisters. Er wird Philologie studiren.

9) Friedrich Wilhelm Ludwig Siebenbürger aus Hökenberg, Sohn eines
verstorbenen Rittergutsbesizers zu Hökenberg. Er wird Jura studiren.

10) August Emil Albert Selle aus Garz bei Cammin, Sohn eines dortigen
Rittergutsbesizers. Er wird Jura und Cameraia studiren.

11) Franz Robert Julius Johannes Busch aus Bandekow, Sohn des verstor-
benen Predigers Herrn Busch zu Bandekow. Er wird Philologie und Theologie studiren.

Die schriftlichen Aufgaben waren folgende:

1. Was macht die Griechen zu einem welthistorischen Volke?
2. Gracchorum consilia et acta a Cicerone saepe vituperantur: rectene vituperaverit
quaeritur.
3. Mathematische Aufgaben:
 - a) Zwei Arbeiter stehen verschiedene Zeit und zu verschiedenem Lohne in Ar-
beit; der erstere hat 5 Tage mehr gearbeitet und erhält 40 M. Lohn; der
zweite 22 M. 50 Pf. Hätte ein jeder die Tage des andern gearbeitet, so hät-
ten sie gleich viel Lohn erhalten. Wie lange arbeitete jeder von beiden und
zu welchem Lohn?
 - b) Von einem Rechtecke ist der Flächeninhalt $= 420 \square m.$ und der Unterschied
von dem halben Umfange und der Diagonale $= 10 m.$ gegeben; die Seiten
zu berechnen.
 - c) Von einem schiefen Cylinder ist der Normalschnitt $= f$, die Axe $= a$ und der
Neigungswinkel der Axe gegen die Grundfläche $= i$ gegeben; das Volumen
zu berechnen.

- d) Von einem \triangle ist der Radius des inneren Berührungskreises = q , die Höhe zu einer Seite = h und die Differenz der beiden an dieser Seite anliegenden Winkel = δ gegeben; das \triangle zu zeichnen.

V. Frequenz des Gymnasiums.

Sommer 1874.		Winter 18 ⁷⁴ / ₇₅ .	
Prima	31 Schüler.	Prima	38 Schüler.
Secunda	47 "	Secunda	50 "
Ober-Tertia	35 "	Ober-Tertia	31 "
Unter-Tertia	27 "	Unter-Tertia	32 "
Quarta	28 "	Quarta	31 "
Quinta	39 "	Quinta	32 "
Sexta	18 "	Sexta	21 "
Summa	225 Schüler.	Summa	235 Schüler.
Vorschule	20 "	Vorschule	22 "

Eine Prüfung der Klassen findet dies Jahr wegen Beschränktheit der Zeit nicht statt.

Die Schule wird am 24. März geschlossen und die Abiturienten an diesem Tage entlassen.

Das neue Schuljahr beginnt Donnerstag, 8. April, um 8 Uhr. Zur Prüfung neu aufzunehmender Schüler bin ich in den letzten Ferientagen bereit.

Dr. Campe.

Vertheilung der Lehrstunden im Winterhalbjahre 1874/75.

Lehrer.	Ord.	I.	II.	IIIa.	IIIb.	IV.	V.	VI.	Im Ganzen.
Dr. Campe, Director.	I.	Lat. 8							14
		Griechisch 6							
Prof. Riemann, Prorector.	II.	Deutsch 3	Lat. 10						19
		Geschichte 3	Geschichte 3						
Dietrich, Connector.		Mathematik 4	Mathematik 4	Mathematik 4	Mathematik 3	Mathematik 3			21
		Physik 2	Physik 1						
Dr. Günther, Subrector.	IIIa.		Griechisch 6	Lat. 10					22
				Griechisch 6					
Dr. Donke, 1. ord. Lehrer.	IIIb.	Französisch 2	Französisch 2		Religion 2	Französisch 2	Französisch 3	Deutsch 3	22
		Englisch 2			Lat. 8	Geschichte 6		Geographie 2	
Dr. Schmidt, 2. ord. Lehrer.			Englisch 2		Ovid 2	Französisch 2	Französisch 2	Deutsch 4	22
					Französisch 2	Geschichte 3	Geographie 2	Geographie 2	
Koennecke, 3. ord. Lehrer.		Religion 2	Religion 2	Religion 2	Gesch. Geogr. 3			Religion 3	23
		Hebräisch 2	Hebräisch 2	Gesch. Geogr. 2					
Dr. Faland, 4. ord. Lehrer.	IV.			Französisch 3	Naturbeschr. 2	Religion 2		Religion 4	23
						Deutsch 2		Rechnen 4	
Todd, Gymn.-Lehrer.	VI.	Chor				Religion 2		Rechnen 10	25
						Deutsch 2		Lat. 8	
Duncker, techn. Hilfslehrer.	V.					Zeichnen 10		Rechnen 3	24
								Lat. 3	
Beister, Lehrer der Vorsch.					Deutsch 2	Griechisch 6	Naturbeschr. 2	Naturbeschr. 2	4
							Lat. 10		